

Reforma veřejných financí
CEVRO v Budapešti
Michael Novak

OBSAH

ÚVODNÍK	3
POLITIKA VÁŽNĚ I NEVÁŽNĚ / Neberte úplatky, neberte úplatky, nebo to na vás řeknou / Ivan Langer	3
TÉMA / Liberální revoluce, nebo jen první krok? / Zbyněk Klíč	4
Czech easy tax / Karel Křivan	5
Reforma a postavení české ekonomiky v EU / Václav Žďárek, Michal Beneš	6
Financování samosprávy – začněme medvědem / Jaroslava Kypetová	7
Frakce v českých politických stranách / Miroslav Mareš	8
ROZHOVOR / Přemysl Sobotka / Činnost Tlustého frakce není přínosná / Zbyněk Klíč	9
AKTUÁLNĚ / Proč neměnit současný model volby starostů? / Jan Jandl	10
Bude uvolnění pracovního trhu pro všechny přínosem? / Petr Fiala	10
Větrná růžice kolem se toč / Miroslava Němcová	11
Ministr Bursík škodí jižním Čechám / Jiří Pospíšil, Jan Špika	11
POLITICKÁ REKLAMA / Belgie: Pozor na motýlky! / Petr Sokol	12
ANKETA PRO 3 / Alena Venhodová, Ondřej Krutílek, Markéta Pitrová	13
CEVRO V MÉDIÍCH / v srpnu / Zbyněk Klíč	13
O CEVRO / O daních v Budapešti / Jiří Kozák	14
CEVRO přišlo s novým projektem pro české zákonodárce / Zbyněk Klíč	15
Publikace CEVRO se zabývá volbami ve střední Evropě / Jiří Kozák	15
TÉMA / Důsledky reformy veřejných financí	16
PŘÍLOHA / Politický marketing – umění vládnout v době informací / Daniel Tůma	18
Možnosti nezávislé fiskální politiky / Jan Kocourek	20
O CEVRO / Hnutí pro evropskou reformu na půdě CEVRO / Zbyněk Klíč	22
TŘETÍ SVĚT / Africká jednota – budoucnost nebo pouhý mýtus? / David Müller	23
ZAHRANIČNÍ INSPIRACE / Polsko míří k předčasným volbám / Maciej Ruczej	24
GALERIE OSOBNOSTÍ / Demokratický kapitalismus Michaela Novaka / Lukáš Krivošík	25
PŘEČETLI JSME / Why Men Earn More / Jaroslav Zvěřina	26
12 OTÁZEK NA NEPOLITICKÉ TÉMA / Jan Hálek	26
ZÁBAVA / VĚDOMOSTNÍ TEST / Česká historie	27
ZÁBAVA / HÁDANKA A KVÍZ	28
ZÁBAVA / KRÍŽOVKA	29
MĚSÍC ČESKÉ PRAVICE / září / Petr Sokol	30

CEVRO REVUE

ČASOPIS PRO PŘÍZIVCE PRAVICOVÉ POLITIKY

VYDAVATEL:

CEVRO – Liberálně-konzervativní akademie
Jungmannova 17, 110 00 Praha 1-Nové Město
IČO: 697 80 684
tel.: 224 237 769, 603 460 851
e-mail: info@cevro.cz
www.cevro.cz
předseda: Ivan Langer
ředitel: Ladislav Mrklas

VÝROBA:

Nakladatelství Jalna
Mickiewiczova 17, 160 00 Praha 6
tel.: 257 533 280
e-mail: jalna@jalna.cz
www.jalna.cz

šéfredaktor: Petr Sokol
výkonný redaktor: Zbyněk Klíč
technický redaktor: Jiří Sládeček
grafická úprava a zlom: Martin Sládeček
grafický návrh: Missing Element, s.r.o.
foto: titul – Fotobanka.cz, str. 23, 25 – ČTK,
ostatní – archiv CEVRO
tisk: Tiskárna Flora, s.r.o.

cena: 30,- Kč | Praha, září 2007
ev. č. MK ČR E 141156 | ISSN 1213-9521

INZERUJTE V CEVRO REVUE

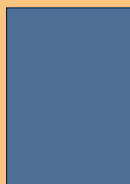
> Časopis CEVRO REVUE vychází od roku 2001, od ledna 2003 jako měsíčník.

> Časopis CEVRO REVUE je unikátním zdrojem informací pro všechny tvůrce i příznivce české pravicové politiky. Poskytuje prostor pro diskusi o nejrůznějších politických a ekonomických tématech.

> K přispěvatelům patří politici, akademici, publicisté a další příznivci nejen české liberálně-konzervativní politiky.

1/1 STRANY 15 000,- Kč

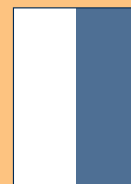
21 × 29,5 cm

1/2 STRANY 9 000,- Kč

10,5 × 29,5 cm

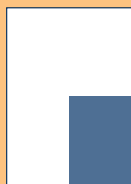
21 × 14,5 cm

1/4 STRANY 5 000,- Kč

10,5 × 14,5 cm

21 × 9,5 cm

Další speciální rozměry inzerátů, vkládání listů – cena dohodou.

Ceny jsou smluvní a jsou uvedeny bez DPH.

Další informace: info@cevro.cz, tel.: 221 506 720

PETR SOKOL

šéfredaktor CEVROREVUE

úvodník

VÁŽENÍ ČTENÁŘI

Právě otevíráte již druhé letošní dvojčíslo CEVROREVUE.

V hlavním tématu se tentokrát věnujeme dění, které hýbalo naší politickou scénou celé léto a bude nepochybně aktuální i v následujících dnech a měsících. Jde samozřejmě o ekonomickou reformu v České republice. Naše příspěvky obsahují celou řadu pohledů – v redakčním článku schválenou reformu hodnotíme, pohled odborníka na komunikaci Karla Křivana se zase zabývá otázkou, jak ji nejlépe prezentovat u veřejnosti. Ekonomka Jaroslava Kypetová hledá možnosti efektivního financování samosprávy a ekonomové Václav Žďárek a Michal Beneš srovnávají naši ekonomiku s okolními státy z pohledu

konkurenceschopnosti. Ekonomické články doplňuje analýza působení vnitrostranických frakcí a platformem v českých politických stranách z pera politologa Miroslava Mareše. Exkluzivní rozhovor o projednávání ekonomických reformy poskytl našemu časopisu předseda senátu Přemysl Sobotka.

Již tradiční grafická příloha se rovněž vztahuje k našemu hlavnímu tématu. Pokusili jsme se v ní přiblížit čtenáři dopad reformy na občany. Vybrali jsme několik modelových příkladů, které naleznete v tabulkách.

Pravidelné rubriky doplňuje zvláštní příloha, do níž jsme vybrali dvě závěrečné práce studentů Liberálně – konzervativní akademie CEVRO.

V zahraniční inspiraci se polský no-

vinář Maciej Ruczaj věnuje nadcházejícím předčasným volbám v Polsku a šancím polské pravice.

V už známé rubrice o třetím světě se pro tentokrát vypravíme do Afriky a zaměříme se na pokus tamních států vytvořit podobné integrační těleso jako v Evropě představuje EU.

V Galerii osobností pak najdete medailonek politického filosofa a velkého obhájce demokratického kapitalismu Michaela Novaka, který pro nás připravil slovenský publicista Lukáš Krivošík.

A nakonec si ve vědomostním testu tohoto čísla můžete ověřit svoje znalosti z české historie.

Přeji vám příjemné chvíle nad CEVROREVUE! ■

IVAN LANGER

předseda CEVRO

politika vážně i nevážně

NEBERTE ÚPLATKY, NEBERTE ÚPLATKY, NEBO TO NA VÁS ŘEKNOU

Od středy má totiž každý, kdo se stane svědkem nebo přímo obětí korupčního jednání, možnost vytočit linku 199 a najít tam radu a pomoc.

Korupci jsme vyhlásili boj v říjnu loňského roku. Stavíme na třech pilířích – prevence, průhlednost a postih. Na ministerstvech a státních úřadech jsme už provedli protikorupční audity a připravili jsme metodiku hodnocení dopadů regulace zákonů. Přijímat se budou jen ty zákony, které jsou skutečně třeba, protože platí, že čím méně stát rozhoduje o životech občanů, tím menší je potřeba někoho korumpovat.

Samozřejmě nemůžeme čekat, že transparentnějšího prostředí se všichni zkorumpovaní a zkorumpovatelní zaleknou. V novele trestního řádu jsme proto navrhli rozšířit okruh trestných činů, u kterých je možné nasadit poli-

cejního agenta, i o korupci. Je to především proto, že pachatelé těchto zločinů jsou jak uplácející, tak uplacený a nikdo z nich nemá zájem na jeho odhalení. Potřebujeme proto, aby policie do kriminálního prostředí sama pronikla a trestnou činnost zdokumentovala.

Jenže policejní agent nedohlédne všude. Proto je třeba, aby se do boje proti korupci vrhli i samotní občané. K tomu jim může dobře posloužit právě zmiňovaná protikorupční linka. Provoz protikorupční linky zajišťuje nevládní nezisková organizace Transparency International, která si v boji proti korupci už vydobyla své renomé.

Ptáte se proč zprovozujeme protikorupční linku, když už na Ministerstvu vnitra a nejen na něm takovou linku máme a proč její provoz nezajistíme sami? Ukázalo se, že lidé stávajícím

linkám provozovaným samotnými úřady nevěří a raději volají třeba právě Transparency International. Spojili jsme proto síly – TI vyhrála výběrové řízení na provoz linky 199. Všichni, kterým není korupce lhostejná, najdou na této lince bezplatnou radu a bude-li to třeba, i účinnou pomoc bez obav, že svůj problém svěří zkorumpovanému úředníkovi, který vše zamete pod koberec. Bez obav, že budou prozrazeni jejich údaje či identita. V tomto ohledu totiž TI a MV odděluje „čínská“ zeď. Ministerstvo vnitra totiž bude získávat pouze statistické informace, nikoli zprávy o konkrétních případech. Linka funguje třetí den, a podle informací, které mám, na ni denně volají desítky lidí. Můžete i vy. ■

Článek byl publikován na serveru blog.aktualne.cz

ZBYNĚK KLÍČ

výkonný redaktor
CEVROREVUE

LIBERÁLNÍ REVOLUCE, NEBO JEN PRVNÍ KROK?

POSLEDNÍCH NĚKOLIK LET VE STŘEDNÍ EVROPĚ JE VE ZNAMENÍ EKONOMICKÝCH LIBERÁLNÍCH REFORM. SOCIALISTICKÉ ROZHÁZOVÁNÍ PŘIVEDLO ZEMĚ K ASTRONOMICKÝM DLUHŮM A PŘEDEVŠÍM ČERNÉ BUDOUCNOSTI. MAĎARSKÁ, SLOVENSKÁ A ČESKÁ EKONOMIKA PROTO ČEKALY NA REFORMU SVÉHO FUNGOVÁNÍ.

Maďarský finanční systém

V Maďarsku platí občané a podniky daň z příjmu právnických osob a zisku, daň z příjmu fyzických osob, DPH, spotřební daň, daň z provozu motorových vozidel a jejich registrace, dále daň energetickou, ekologickou, inovační příspěvek a příspěvky do fondu Národně kulturního programu a od roku 2006 také daň z luxusu (z nemovitostí nad 100 mil. maďarských forintů, zhruba 1 080 000 Kč). Kromě toho občané platí poplatky a místní daně. Daně z příjmu jsou v Maďarsku daněny 20 % v případě podílu na zisku, 25 % dividendy a 22 % daň finančních institucí. Rokem 2006 byla zavedena také 20 % daň z úroku a prodeje akcií, (nezdaněny zůstávají státní dlouhodobé dluhopisy), ze 44 na 54 procent se zvýšila daň z naturálních příjmů.

Daň z příjmu právnických osob činila v loňském roce 16 %, v letošním roce je tzv. daní solidarity fakticky zvýšena na 20 %. Zajímavostí je tzv. zjednodušená podnikatelská daň, které mohou využít ty právnické osoby, jejichž celkový roční příjem v daňovém roce nepřekročí hranici 15 milionů forintů. Původní sazba zjednodušené podnikatelské daně ve výši 15 % byla od roku 2006 zvýšena na 25 %.

Příjmy fyzických osob jsou daněny sazbami 18 a 36 %. Do té první spadají výdělky do 1 550 tis. HUF (cca 170 tisíc korun), do druhé tuto sumu přesahující, přičemž horní sazba byla v roce 2006 snížena o dva procentní body z původních 38 %. Maďaři při danění využívají řadu odpočtů – podle výše mzdy či počtu vyživovaných dětí. Od daně z příjmu osob výdělečně činných je osvobozena minimální mzda, která

byla v roce 2006 zvýšena na cca 6 700 Kč. Maďarská daň z přidané hodnoty byla do roku 2006 vybírána ve třech pásmech – 5, 15 a 25 %. Nižší sazbou byly daněny oleje, bylinné čaje či léky, 15 % potraviny či lékařské pomůcky, třetí sazbou pak ostatní zboží. V roce 2006 došlo k vyrovnání dvou nejvyš-

V ekonomické oblasti došlo k nejnižšímu posunu v Polsku.

ších sazeb, když nejvyšší byla 1. ledna snížena z 25 na 20 %, patnáctiprocentní se pak zvýšila na 20 % od září. Pevným prvkem maďarského daňového systému jsou i spotřební, energetické a ekologické daně a poplatky.

Rovná daň na Slovensku

Pilířem daňové reformy na Slovensku bylo zavedení jednotné sazby pro daně fyzických osob, podniků a DPH ve výši 19 %. Přibližně stejnou sazbou jsou daněny i různé druhy alkoholických nápojů. Od 1. ledna 2004 byla zrušena dědická a darovací daň a daň z převodu nemovitostí. Kromě berní reformy středopravicová vláda Mikuláše Dzurindy realizovala i reformu penzí, sociálního systému, zdravotnictví, vzdělávání, veřejné správy a veřejných financí. Základní filosofií důchodové reformy je zavedení smíšeného systému financování, zejména zavedení II. kapitalizačního pilíře. Stejně jako Česká republika i Slovensko reformovalo svůj sociální systém ve směru zvýšení kontroly, adresnosti a zamezení zneužívání systému dávek. Zachován sice zůstal princip celoplošného poskytování přídatků na dítě, ale snížila

se částka pro jeho poskytování. Stanovena byla také maximální částka pro dávky sociální pomoci.

V rámci téže reformy bylo zdravotní pojištění rozděleno na dvě části – povinné, založené na principu solidarity, vykonávané zdravotními pojišťovnami, a doplňkové. Zákon též zaváděl poplatky u lékaře, ty však socialistický premiér Fico po svém nástupu k moci zrušil. Školská reforma převedla kompetence v rámci základního a středního školství ze státní správy na samosprávu a otevřela vysoké školství soukromým zdrojům.

Polsko na reformy teprve čeká

V ekonomické oblasti došlo k nejnižšímu posunu v Polsku. Vláda bratří Kaczyńských se zaměřila zejména na boj s korupcí a řešení hospodářské kriminality. V Polsku momentálně platí právnické osoby 19 % daň, pozoruhodný je nicméně pokles této sazby z 34 %, platné v roce 1999. Základní daň z přidané hodnoty činí 22 %, snížená na dětské zboží, léky a zdravotnické pomůcky 7 %, na zemědělské produkty 3 %, na internet, export a další vybrané produkty se nevztahuje žádná daň. Spotřební daň je v Polsku uvalena na širší paletu zboží než u nás a její sazby jsou zpravidla vyšší. Personální daň je progresivní (v roce 2007 došlo k jejímu celkovému snížení), neplatí však pro rolníky.

Českou reformu široce popsala česká média. Současné progresivní zdanění poklesne u fyzických osob na 15 procent pro všechny plátce, avšak počítané ze superhrubé mzdy, od roku 2009 pak pouze na 12,5 % (zhruba 19 % z hrubé mzdy). Podnikové daně budou každoročně klesat o jeden procentní bod s cílovou sazbou 19 % v roce 2010. Snížená sazba DPH stoupne z 5 na 9 procent, stejně tak se zvýší i daň z cigaret. Součástí změn je i reforma sociálního a zdravotního systému. Více informací najdete v dalších příspěvcích tématu a v grafické příloze uvnitř tohoto čísla.

KAREL KRIVAN

Komunikační agentura
MouseHouse

CZECH EASY TAX

TITULEK TOHOTO ČLÁNKU MI POSLAL KAMARÁD Z BASILEJE. JEDNÁ SE O „REFORMNÍ“ SLOGAN ŠVÝCARSKÉ FDP (SVOBODNÍ DEMOKRATÉ). V ORIGINÁLNÍ PODOBĚ ZNĚL SAMOZŘEJMĚ SWISS EASY TAX.

Reforma veřejných financí je základním programovým kamenem současné koaliční vlády. Míra úspěchu její komunikace výrazně ovlivní již příští rok krajské volby. Jde o to, aby lidé pochopili důvody, které k podobě reformy vedou, kroky, které vláda činí a dopady, jež tato činnost bude mít.

Nedá se říci, že by si veřejnost uvědomovala nezbytnost zásadních reform. Současný bezstarostný životní styl „když nemám, tak si půjčím“, který se v Česku nezadržitelně rozvíjí a je podporován masivními reklamními kampaněmi finančních institucí, nenapomáhá vytvářet atmosféru volající po vyrovnanějších veřejných financích. Věřící rodiny, že mohou žít na dluh, zřejmě nechápou, proč by na dluh nemohla žít celá země.

Je třeba lidem ostřeji a názorněji vysvětlit, co se stane, když žádá reforma nebude. Jimi vyzývané „sociální jistoty“ neohrožuje reforma, ale naopak nastavení současného systému. Vtáhnutí větší skupiny obyvatel do problému by moc pomohlo. Hrozbou pro peněženky lidí přeci není „zdrazžování“ díky reformě, ale finanční průšvih v případech její absence.

Reforma není cíl. Reforma je prostředek k zachování základů „jistoty“. To je oč tu běží.

Není-li část veřejnosti vůbec přesvědčená o tom, že se musí něco změnit, tak naopak sice menší, ale mediálně vlivná skupina různých ekonomů a expertů, kritizuje nedostatečnost vládních kroků. Efektivnější komunikace s těmito mediálními vykladači,

poskytnutí jim backgroundu o následných chystaných krocích je nezbytností. Slyší-li „obyčejný člověk“ od opozice, že je reforma zbytečná, překvapen není. Ale slyší-li od „expertů“ totéž, jen z jiného úhlu pohledu, co si asi pomyslí? Hlubší a pestřejší komunikace s „opinion leaders“ může toto sevření zmírnit. Není možné čekat na ideální reformu a nejpříhodnější situaci. Je nutné začít a postupnými kroky změnit finanční vyhlídky země.

Nejzákeřnější útok vůči reformě je veden opozicí směrem k cílové skupině příjmově nejslabších občanů. Těmto „bezbranným“ je třeba vysvětlit, že právě absence reformy by nejvíce postihla je. Ona z reformy údajně profitující skupina horních deseti tisíc, se dokáže o sebe postarat vždy. Ale především ti, kteří mají nejbližší ke státní záchranné síti, potřebují, aby byla co nejpevnější. Což bez zdravých veřejných financí půjde těžko.

Reforma není výmysl vlády nebo „libůstka“ ODS. Je to reakce na ekonomickou realitu země. A její podoba je zase reakcí na realitu politickou. Oběma nohama na zemi, ale s vizí do budoucna. To je základní sdělení, které je nutné neustále komunikovat.

ODS je ve zvlášť složité pozici. Pro většinu jejích příznivců je dosavadní vládní podoba reformy příliš „light“,

zdá se jim nedostatečná, byli připraveni jít ve změnách hlouběji a rychleji. Nejsilnější vládní strana tedy musí komunikovat ve dvou rovinách. Na vládní úrovni najít srozumitelného a věrohodného společného jmenovatele a toto reálné maximum správně vysvětlit odborné i laické veřejnosti. Ale současně je třeba zapracovat na oživení reformního etosu, kterým byla výrazně poznamenána parlamentní volební kampaň „ODS plus“. Voliči a příznivci ODS musí vidět, že strana neztratila cíl, energii i vůli. Možná zpomalila, protože koaliční partneři nejsou ochotni šlapat rychleji, ale je tou vládní stranou, která „jede v čele pelotonu“ a táhne jej kupředu. Není ale zájmem ODS, aby ztratila svoje koaliční partnery, ujela jim. Do vzniklé mezery by se jistě vklínila ČSSD, celý peloton by zbrzdila úplně a místo zahájených reform by nás čekal jejich levicový „rebranding“.

Musíme si zvyknout, že nástroje marketingu budou politické strany používat nejen v předvolebním období, ale prakticky nepřetržitě. Jednotlivé projekty je třeba lidem vysvětlit s ohledem na mediální logiku a fungování současné informační společnosti. Je moudré věnovat úsilí, čas i peníze komunikaci klíčových cílů vlády. Jinak to za ni udělá někdo jiný. ■

inzerce

parlamentní televize

Politika pod lupou,
sledujte ji s námi!

www.24cz-tv.cz on-line vysílání

VÁCLAV ŽĎÁREK, MICHAL BENĚŠ

Centrum ekonomických studií VŠEM

REFORMA A POSTAVENÍ ČESKÉ EKONOMIKY V EU

REFORMA VEŘEJNÝCH ROZPOČTŮ JE BEZPROSTŘEDNĚ MOTIVOVÁNA SNAHOU O SNÍŽENÍ VLÁDNÍHO DEFICITU A ZASTAVENÍ NÁRŮSTU VLÁDNÍHO DLUHU ZMĚNAMI DANÍ A SNÍŽENÍM MANDATORNÍCH VÝDAJŮ.

Upřednostněna je tedy makroekonomická stabilizační funkce veřejných financí, což je však pouze první krok k dlouhodobé udržitelnosti hospodářského růstu a konkurenceschopnosti české ekonomiky. Klíčový význam má v tomto ohledu mikroekonomická výkonnost založená na rozvoji aktivit s vysokou přidanou hodnotou a tedy na vysokém zhodnocení výrobních faktorů. Nákladová výhoda české ekonomiky založená na levných vstupech a rutinních operacích s dováženými technologiemi a podprůměrně kvalifikovanou pracovní silou se postupně vytrácí. Posun k inovační založené konkurenční výhodě je zatím nedostatečný, ačkoli výdaje na vzdělávání a výzkum soustavně rostou a odpovídají úrovni ekonomické vyspělosti.

Reforma může vést k omezení výdajů na vzdělávání a výzkum pod tlakem průřezových rozpočtových škrtů. Na druhé straně pokračující vzestup mandatorních výdajů v důsledku stárnutí populace bude odčerpávat produktivní investice tohoto typu ve prospěch preferencí stárnoucího voličstva (zdravotní péče, penze a sociální služby). Výdaje na vzdělávání a výzkum jsou však považovány za nedostatečné ve všech zemích s ambicí aktivní inovační politiky bez ohledu na jejich výši. Problémem je tedy spíše **efektivnost vynakládaných prostředků** (pokud je podpora státu v této oblasti žádoucí), protože chybí vazba mezi vstupy a výsledky (často i shoda na tom, ja-

ké tyto výsledky vlastně mají být a jak je měřit).

Efektivita výdajů, snížení regulace

Vedle problému efektivnosti veřejné podpory inovačních aktivit je třeba zdůraznit, že klíčovou roli při jejich rozvoji hraje především proinovační působení **samotného ekonomického prostředí** pro všechny zúčastněné aktéry. Snížení administrativní a regulační zátěže a odstranění tržních deformací, tj. systémové změny, mají výrazně větší proinovační dopad (zejména pro menší podniky) než přesuny prostředků neefektivními byrokratickými strukturami. Pokud povede reforma veřejných financí k těmto dvěma zásadním výsledkům – tj. tlaku na zvýšení efektivnosti výdajů a snížení regulačních zásahů v ekonomice – poskočí konkurenceschopnost mílovými kroky. Nezbytností je provedení **strukturálních reforem**, které zpružní trhy práce, zboží i kapitálu. Jejich prosazení je však obtížné a podnítilo dokonce vznik nové výzkumné disciplíny – politické ekonomie strukturálních reforem. V tomto ohledu zatím reforma veřejných financí v ČR příliš nenabízí a bez silného politického mandátu reformní strany ani nenabídne.

Reforma **daňového systému** povede ke změnám přímého daňového zatížení osob (větší důraz na nepřímé daně), přičemž by alespoň mohlo dojít ke změnám v případě hrubé a čisté míry nahrazení a měla by tak více moti-

vovat osoby, aby přijaly práci. Odlehčení daňové povinnosti podnikové sféry (DPPO) do jisté míry vyrovná nevýhodu, která nastala po zavedení rovné daně na Slovensku a snížení daňové zátěže v Polsku. Problém představují nově zaváděné ekologické daně, které zvýší ceny energií, a vyšší sazba DPH. Např. cena elektrické energie je v současné době již na úrovni sousedního Německa a při paritním přepočtu tuto úroveň již převyšuje. Ve svém souhrnu to představuje tlak na náklady firem a potenciální zdroj inflačních tlaků. Ty by mohly vést k dalšímu zvyšování úrokových sazeb. Problematické je rovněž omezení daňového zvýhodnění dluhopisů (hypoteční zástavní listy) určených na financování výstavby bytů, které zdraží hypotéky a sníží jejich dostupnost pro osoby s nižšími výdělky.

Průzkumy názorů podnikatelů nicméně ukazují, že závažnější problém oproti samotným daňovým sazbám představuje pro menší podniky spíše komplikovanost daňového systému s množstvím výjimek, přebujelá a nekompetentní administrativa ve všech oblastech a vysoké zatížení odvody zaměstnavatelů. Tyto otázky zatím aktuální reforma de facto neřeší. Jednoznačně pozitivně lze však hodnotit zrušení minimálních daní placených OSVČ. Poněkud nenápadná změna se týká daňové povinnosti při konsolidaci zisku, což by mělo zvýhodnit holdingové subjekty při lokalizaci v ČR. Snížení daňové zátěže nejvyšších příjmových skupin, spolu se zavedením stropů pro pojistění, může podpořit rozvoj kvalifikačně náročných služeb, protože získání vysoce kvalifikovaných zaměstnanců je dnes vysoce nákladné. Každé snížení této zátěže je tedy nutné vnímat jako pozitivní. ■

partneři CEVRO

JAROSLAVA KYPETOVÁ
lektorka CI

FINANCOVÁNÍ SAMOSPRÁVY – ZAČNĚME MEDVĚDEM

Diskutované návrhy se obvykle drží současného způsobu financování a připomínají spíše matematické procvičování procent a jejich desetinných míst.

A jsou to vůbec daňové příjmy?

Dnešní rozpočtové určení vychází z obsáhlých kalkulací provedených na datech z konce 90. let. Při výpočtech měl každé velikostní skupině obcí zůstat stejný příjem jako v roce 1999, procento sdílení a koeficienty zde vystupovaly jako hledaná neznámá. Obdobným přístupem došlo k určení parametrů financování krajů, u nichž mělo dané procento zajistit objem prostředků na převedené výdajové pravomoci.

Za skutečné daňové příjmy se považují takové, kde obce (kraje) mohou stanovit základ zdanění nebo alespoň sazbu, případně pokud získávají výnos dle místa jeho vzniku. V ČR jde pouze o místní poplatky, daň z nemovitostí a tzv. motivační prvky obsažené v RUD. Všechny ostatní příjmy samosprávy (zhruba 93 % u obcí, a 100 % u krajů) tak tvoří dotace a nedaňové příjmy. Označení sdíleného daňového výnosu odpovídajícím termínem, tedy dotace, představuje první krok k řešení financování samosprávy.

„Malá novela“

Vládní návrh novely zákona o RUD by měl být předložen do konce tohoto roku. Novela připravovaná Ministerstvem financí by měla upravit koeficienty tak, aby nedocházelo ke skokovým rozdílům. Počítá dále s novými kritérii, která by měla přinést více zdrojů zejména malým obcím. Zároveň se však celý systém stává ještě složitějším a v tabulkové příloze související vyhlášky přibudou další sloupce s více než 6240 výpočty procentních podílů.

Krajské rozpočty by výrazně ovlivnilo převedení zdrojů na financování regionálního a soukromého školství

PROJEDNÁVÁNÍ ZÁKONA O STABILIZACI VEŘEJNÝCH ROZPOČTŮ OPĚT VYVOLALO DISKUSI O SOUČASNÉ PODOBĚ ROZPOČTOVÉHO URČENÍ DANÍ (RUD). POŽADAVKY SAMOSPRÁVY NA ZMĚNY JSOU POCHOPITELNÉ, NEBOŽ SNIŽOVÁNÍ DANÍ PRAVDĚPODOBĚ POVEDE ROVNĚŽ KE SNÍŽENÍ PŘÍJMŮ VŠECH ČÁSTÍ VEŘEJNÝCH ROZPOČTŮ, Tedy I KRAJŮ A OBCÍ.

Novelu zákona o rozpočtovém určení daní bude po projednání vládou schvalovat poslanecká sněmovna.

z kapitoly MŠMT. Variantní návrh obsahuje rovněž převod prostředků na obecní školství, zde však Svaz měst a obcí vyjádřil negativní stanovisko. Tradičním přístupem hry s procenty by mělo dojít k navýšení podílu krajů na daňových příjmech ve stávající struktuře o 6,06 % nebo 13,8 %.

Jestliže reakci krajů lze považovat za optimismus v rámci možností, pak naprostý nesouhlas vyjadřují školské odbory. Argumentují tím, že prostředky na školství přestanou být účelově vázané, a proto je lze použít třeba na stavbu silnic. Jedná se o teoretickou možnost, ovšem školy bývají spíše chloubou samospráv.

Populární téma

Poslanecká sněmovna v prvním čtení již projednala „rychlou“ novelu předloženou poslanci ČSSD. Návrh je ale poněkud opožděný, neboť koriguje výpadky příjmů vzniklých v důsledku legislativních úprav z let 2005, zejména společného zdanění manželů.

Letos v dubnu upozornila na problémy ve financování, zejména u malých obcí, tzv. „Zlínská výzva“. Jde o radikálnější prezentaci návrhů Iniciativy za živý venkov ze srpna 2006. Vzhledem k tomu, že předsedkyně Iniciativy se pak v říjnu stala senátorkou, má prohlášení i jistý politický rozměr. Navrhované změny směřují, trochu zaslepeně, ke zvýhodnění malých obcí, a to na úkor čtyř největších měst. Zajímavým se naopak jeví požadavek na zjednodušení propočtů a zavedení paušálních částek finančních příspěvků na obyvatele. Nejpříznivější bodem je ale podnět na zrušení „porcování medvěda“, tedy nesmyslné části státního rozpočtu, který obsahuje poslanecké návrhy investičních výdajů pro vyvolené tělocvičny, muzea či domovy důchodců.

Všeobecná neúčelová dotace

Většina daňových příjmů, které dnes obce a kraje vykazují ve svých rozpočtech, svým charakterem odpovídá všeobecné neúčelové dotaci. Současný systém RUD nechává samosprávu po celý rok v nejistotě, kolik dostane prostředků a kdy. Domnívám se, že vytvoření skutečné všeobecné neúčelové dotace, která by se přidělovala na základě jednoduchých kritérií, by mohlo řadu požadavků starostů a hejtmanů uspokojit. Její celkový objem by dále mohl vycházet z určitého procenta daňových výnosů.

Bez ohledu na diskusi o novém RUD existuje jeden relativně snadný krok ke zvýšení efektivnosti zdrojů poskytovaných samosprávě. Vzdání se „porcování medvěda“. Ale navrhne to někdo?

MIROSLAV MAREŠ

politolog FSS MU

FRAKCE V ČESKÝCH POLITICKÝCH STRANÁCH

DŮLEŽITÝM DEFINIČNÍM ZNAKEM POLITICKÝCH STRAN JE PROSAZOVÁNÍ SPOLEČNÉ VŮLE A SPOLEČNÝ POSTUP OSOB, KTERÉ JSOU V NICH SDRUŽENY. PŘESTO JE POMĚRNĚ ČASTÝM JEVEM, ŽE SE I UVNITŘ POLITICKÉ STRANY VYPROFILUJÍ ČÁSTI, KTERÉ SE POLITICKY CHTĚJÍ ZŘETELNĚ ODLIŠIT OD ZBYTKU ČLENŮ.

Důvody ke vzniku frakcí mohou být různé. Český politolog Štěpán Pecháček na II. kongresu českých politologů vymezil jako hlavní důvody jejich existence ideologický, tematický, vůdcovský a strategický frakcionalismus. V realitě však dochází ke prolínání těchto frakcionalismů, tzn., že např. vůdce frakce se snaží ideologicky vyprofilovat vůči dalším politikům strany anebo že frakce díky své ideové orientaci zaujímá specifický postoj k určitým politickým tématům. Frakce se mohou vytvářet i na regionálním a organizačním základě.

Častým důsledkem vzniku frakce – zvláště v nestabilních stranických systémech – je její odštěpení a vznik nové strany, případně přechod do jiné strany. V tomto směru představují frakce pro stranu problém. Jako jisté pozitivum může být vnímáno, že strana působí pluralitně a může tak oslovit větší počet příznivců. Stane se tak hlavně tehdy, pokud jsou ideologické frakce součástí strany po dlouhou dobu a jejich soužití ve straně je ustálené. Nicméně existence krátkodobých tematických a vůdcovských frakcí je riziková, zvláště pokud jsou vnitrostranické střety ventilovány navenek. Nejednotný a rozhádaný subjekt budí v voličů nedůvěru.

Historie frakcí v polistopadovém stranickém systému

V České republice se stal stranický frakcionalismus velmi rozšířeným jevem již od vzniku moderního stranického systému po roce 1989. První zárodky lze spatřit již v neúspěšných pokusech Demokratického fóra komunistů výrazně reformovat KSČ v prů-

běhu tzv. sametové revoluce a ve snáhách reformních křídel dalších stran Národní fronty zbavit se kolaborantských křídel.

Značný význam pro vývoj stranického systému měly ideové proudy v Občanském fóru. To nebylo stranou v běžném slova smyslu, ale širokým hnutím. Na bázi jeho jednotlivých platforem vznikly politické strany – ODS a OH, případně byly odchodem skupin členů posíleny strany již existující – např. ČSSD.

Značný význam pro vývoj stranického systému měly ideové proudy v Občanském fóru.

90. léta byla charakteristická jak neustálými vnitrostranickými střety, tak i vznikem mnoha odštěpeneckých subjektů. Vzestupná a posléze sestupná dráha jednoho z nich – Unie svobody – výrazně ovlivnila podporu stranického systému v letech 1998–2006. Některé strany se vnitrostranickými spory vyčerpaly natolik, že se (v kombinaci s dalšími faktory) staly bezvýznamnými hráči v souboji v voliče. Příkladem je spor liberálů a konzervativců v Občanské demokratické alianci.

I v posledních letech nebyly stranické frakční spory ničím výjimečným. ČSSD se od odchodu Miloše Zemana z postu předsedy potýkala se spory mezi jeho stoupenci a novými vůdčími politiky, kteří nesledovali jeho linii. Strana zelených se teprve po překonání nejvýznamnějších vnitrostranických sporů (i za cenu odchodu Patočkova křídla) stala přijatelnou pro takový počet voličů, který je třeba ke získání sněmovních křesel.

Soudobé frakce v politických stranách

V současných politických stranách působí různé, více či méně formalizované frakce. V ODS dlouhodobě bez větších problémů koexistuje tradiční konzervativní a liberální křídlo. Rozdílné názory mají někteří členové i na evropskou integraci, ale je sporné, zda tyto spory vedly ke vzniku frakcí. V současnosti je nejsledovanější Tlustého frakce, která nese vůdcovské i tematické rysy. Její dominantní činností je kritika vládní reformy, což může ztížit přijetí reformy ve veřejnosti (i u voličů ODS). Členové platformy mohou perspektivně využít případný neúspěch reformy k posílení svých vnitrostranických pozic.

V KDU-ČSL je nyní částečně utlumen spor mezi modernizačním a tradičním křídlem. Základy pro nové frakce jsou dány spíše strategicky a takticky – konkrétně dlouhodobou volbou politických partnerů a celkovým politickým stylem předsedy Čunka.

Ve Straně zelených probíhá spor mezi ex-liberálními elitami v Bursíkově vedení (které podporují setrvání ve vládní koalici a v zásadě i americký radar) a mezi postmaterialistickými zelenými „tradičního západního střihu“. Existence obou křídel je však pro SZ zatím spíše přínosem, protože k ní zřejmě poutá jak „ex-unionistické“ tak „ex-patočkovské“ voliče.

U sociálních demokratů je frakcionalismus různého typu tradiční. I když je občas halen do sporů „tradiční sociální demokracie versus moderní „blairismus“, většinou nese rysy vůdcovských sporů a střetů o způsob řízení strany. Je však třeba zdůraznit, že ČSSD ve sněmovních volbách dokáže eliminovat negativní důsledky frakcionalismu, a že ze strany se málokterá frakce odštěpila (až na zcela marginální výjimky). Spory v KSČM mezi dogmatiky a reformisty jsou dlouhodobé a je pravděpodobné, že budou v souvislosti s blížícím se sjezdem strany nabývat na síle.

ZBYNĚK KLÍČ

výkonný redaktor
CEVROREVUE

V uplynulém měsíci byla schválena reforma veřejných financí. Co považujete za její nejdůležitější přínos?

Nejpodstatnější je stabilizace veřejných financí a snížení deficitu. Kdyby vše pokračovalo současným způsobem dále, stát by během několika let neměl na základní mandatorní výdaje včetně důchodů.

Měl-li byste vybrat některé parametry, které Vás v návrhu nejvíce zaujaly či které jsou nejvíce průlomové, které by to byly?

Zjednodušení daňového systému, stabilizace zdravotnictví i sociálního systému.

Řada členů ODS sdílí názor, že reforma nedostatečně naplňuje program ODS. Sdílette jejich kritiku?

Reforma skutečně zcela nespĺňuje program ODS, kritiku však nesdílím. Vláda není jednobarevná a při koaličních jednáních je nutno přihlížet i k požadavkům a názorům dalších členů koalice. Návrh zákona beru jako započítání celého reformního procesu, který určitě bude pokračovat, dokonce musí pokračovat.

Jak hodnotíte činnost frakce V. Tlustého? Myslíte si, že může být pro ODS přínosná?

Činnost frakce Vlastimila Tlustého za přínosnou nepovažuji. Z jeho názorů lze prosadit jen to, co je únosné pro koaliční partnery. Bez kompromisu nikam nedojdeme. Bohužel některá vyjádření této frakce destabilizovala celou situaci a znejistila občany.

Jaké další, nejen ekonomické vládní kroky by měly po reformě následovat?

Po této stabilizaci by měly nastat skutečné reformní kroky.

Splnila vláda za půl roku svého působení Vaše očekávání?

Vcelku se dá říci, že ano. Doufal jsem sice v některá razantnější opatření, ale musíme vycházet z toho, co je možné. Věřím, že kromě reformy důchodové, sociální a oblasti zdravotnictví se vláda zaměří i na reformu administrativy.

ROZHOVOR

Přemysl Sobotka / Činnost Tlustého frakce není přínosná

A otázka na závěr – blíží se prezidentská volba, jaký je Váš postoj k přímé volbě prezidenta? Případně je pro voliče nějaká šance k přechodu na tento volební systém?

Prakticky všichni předsedové politických stran při poslední volbě hovořili o přímé volbě prezidenta občany, po zvolení prezidenta nepřišla žádná politická strana kromě ODS s návrhem, který však byl odmítnut. Osobně bych preferoval přímou volbu, ale to by vyžadovalo velký zásah do Ústavy i pravomocí prezidenta. ■

Přemysl Sobotka (*1944)

- předseda Senátu
- předseda RS ODS Libereckého kraje
- člen Grémia ODS

inzerce

realitní dum
www.realitnidum.cz

Realitní dum je významnou společností v oblasti zprostředkování prodeje bytů a nemovitostí, výkupů nemovitostí za tržní ceny a investičního poradenství na českém realitním trhu. Součástí našich služeb je také kompletní související právní a daňový servis

www.realitnidum.cz / info@realitnidum.cz

tel: 605 808 800 / 224 216 036

Administrativní centrum Imados, Koněvova 2660/141, Praha 3 - Žižkov

JAN JANDL

místostarosta MČ
Brno-Řečkovice a Mokrá
Hora

PROČ NEMĚNIT SOUČASNÝ MODEL VOLBY STAROSTŮ

Téměř po každých komunálních volbách se v České republice otevře diskuse o zavedení přímé volby starostů a primátorů a vůbec o celkové reformě veřejné správy na místní úrovni. Také v koaliční smlouvě druhé Topolánkovy vlády z prosince 2006 je ustanovení o tom, že v rámci posílení prvků přímé demokracie zahájí koaliční strany do 31. 12. 2007 diskusi o přímé volbě starostů a reformě samosprávy.

V současném zákoně o obcích je z hlediska fungování orgánů obecní samosprávy zakotven princip nepřímé demokracie. Obdobný princip je zakotven i na úrovni krajské a bez větších potíží funguje již několik let. Častý argument, že voliči mají právo jen jedenkrát za 4 roky přímo volit členy zastupitelstev a potom již do komunální (krajské) politiky nemají co

mluvit, neobstojí. Už obecní zákon z roku 1990 dával občanům možnost rozhodovat v místním referendu, účastnit se jednání zastupitelstev, být členy výborů a komisí, připomínkovat návrhy obecních rozpočtů, prostřednictvím zastupitelů tlumočit na obecním zastupitelstvu a obecní radě své návrhy, připomínky či kritiku. Obecní zákon z roku 2000 pak práva občanů významně rozšířil o možnost přímo vstupovat do jednání obecního zastupitelstva.

Neobstojí rovněž námitka, že občané ve volbách nevědí, koho vlastně volí, neboť do urny povětšinou vhadzují anonymní kandidátky. Volební strany většinou již předem jednoznačně určují své hlavní kandidáty a lídr bývá zároveň kandidátem na starostu (primátora). Významnou ro-

li v komunálních volbách hraje i váha preferenčních hlasů.

V protikladu s tímto modelem se zavedení prvku přímé volby jeví jako poněkud problematické. Zanesl by do stávajícího obecního zřízení nesystémový prvek politicky neodpovědného starosty, kterého mohou funkce zbavit až příští volby. Navíc reálně hrozí, že přímo zvolený starosta nebude mít za sebou politickou většinu v zastupitelstvu, a proto bude obtížně prosazovat své plány. Starosta (primátor) by tak byl fakticky pasován do role poslušného úředníka plnicího většinové usnesení zastupitelstva a rady a vykonával by jen ceremoniální roli. Tento model by nepřinesl starostu jako silnějšího hráče v komunální politice, ale naopak by jej zcela degradoval.

BUDE UVOLNĚNÍ PRACOVNÍHO TRHU PRO VŠECHNY PŘÍNOSEM?

Závěry z jednání německé vlády v Mersseburgu opět oživily otázku otevření německého pracovního trhu pro naše občany. U sousedů mají podle všeho zájem takzvaně vyzobát z naší personální nabídky to nejlepší. Není se jim co divit, nedostatek kvalifikovaných pracovníků pro technické profese trápí stejně německé i české podniky.

Postoj německé vlády k otázkám otevření trhu práce podle všeho odráží postoj jednotlivých německých podnikatelských svazů. Například saské podniky se potýkají, co se týče personálních otázek, s velmi podobnými problémy jako firmy na české straně hranice. I jim chybí kvalifikovaní pracovníci ve stejných, tedy technických, oborech. Pokud dojde

skutečně k uvolnění pracovního trhu v sousedním Německu a Rakousku, logicky může dojít k dalšímu odlivu kvalifikovaných zaměstnanců z tuzemských podniků.

Osobně jsem pro úplné otevření pracovního trhu, bez toho, aby docházelo jen k takzvanému vykrádání inženýrů v našem průmyslu. Bohužel se ale budeme asi muset připravit na variantu postupného otvírání, které bude pro naše hospodářství méně příjemné. Z tohoto problému jsou pak podle mě v zásadě dvě cesty. Velké firmy mají zájem o větší uvolnění českého pracovního trhu pro občany států na východ od nás. Druhou možností je větší počet nových absolventů technických oborů.

Tato dvě řešení, přesně jejich

kombinace, jsou asi jedinou možností, jak se vyhnout situaci, kdy na otevření pracovního trhu u sousedů a případný odliv pracovní síly doplatí naše firmy. Byla by škoda přijít o investory, které jsme s velkým úsilím nalákali do našich průmyslových zón, jen proto, že pro jejich výrobu nebude dostatek schopných a kvalifikovaných lidí. Možnost pracovat v celé EU by měli mít všichni naši občané bez rozdílu, je ale otázkou, jak rychle tuto možnost všichni dostanou. Bylo by podle mne chybou jen čekat na to, co taková změna naší ekonomice přinese a nepřipravit se na její možné důsledky.

*Celý text najdete na stránce
www.fjalapetr.cz.*

PETR FIALA

náměstek hejtmana
Ústeckého kraje

MIROSLAVA NĚMCOVÁ
místopředsedkyně PS

Větrné elektrárny. Nebo také vznešeněji: alternativní zdroje výroby elektřiny. Někomu jsou lhostejné, pro jiné jsou módní politickou ikonou, další je zatracují. Patřím k těm posledním a ráda bych řekla, proč je odmítám.

Co mi na větrnících vadí? Uvedu pouze některé výhrady. 1) Hyzdí krajinu, jsou velmi vážným negativním a dlouhodobým zásahem do krajiny. 2) Jsou drahou hračkou. (Vzhledem k tomu, že vítr nevané celoročně tak stabilně jak je třeba, musí souběžně s nimi existovat náhradní možnosti výroby elektřiny, tedy ony klasické elektrárny. Protože svítit chceme, ať vítr fouká nebo nefouká.) 3) Není pravda, že jde o ochranu životního prostředí. (Větrníky, tedy ony 60 metrové stožáry, musí někdo vyrobit a tato výroba má logicky svou energetickou nároč-

nost. Nikdo o její výši nemluví, jakoby neexistovala.) 4) Mluví se o tom, že se k nám vozí repasované větrníky z Německa. (Buď je tam již nechtějí nebo možná jejich existence byla dotována z veřejných peněz pouze nějakou dobu a ta končí. Výrobci a provozovatelé jdou tedy do zemí, kde dotace dostanou.) 5) Ničí hodnotu nemovitostí, které jsou v jejich blízkosti. (Majitelé domků, chat nebo pozemků v místech uvažované výstavby větrníků by měli hodně zpozornět, cena jejich majetku pravděpodobně půjde dolů.)

Jaká je nyní situace? Výrobci těchto zařízení našli cestu ke starostům zejména menších obcí. Jejich obecní pokladna je poloprázdná. Na to, co obec potřebuje, peníze nejsou. Nabídne-li takové obci výrobce větrníku zajímavou cenu za pozemek a za

další služby, má velkou šanci, že uspěje. Navíc to zní pěkně: mohou se chlubit tím, že vyrábějí elektřinu čistě, tedy z větru. Z obnovitelného zdroje. Takto prorazila lobby výrobců větrných elektráren v Evropské unii, která jim dala požehnání. Odtud vítr vane. Ovšem, větrníky samotné unijní vítr neroztáčí. Roztáčí dotační peníze.

Co mohou dělat ti, kteří větrníky za humny mít nechtějí? Starosty chápu. Ale myslím si, že výhodnost těchto zařízení je velmi diskutabilní. Ano, z hlediska krátkodobého mohou obecní rozpočty posílít. Dlouhodobým pohledem ale zjistíme, že nevýhody převažují. Pro občany je tou hlavní nevýhodou znehodnocení ceny jejich majetku. ■

Článek byl převzat ze stránky www.miroslavanemcova.cz.

VĚTRNÁ RŮŽICE KOLEM SE TOČ

JIŘÍ POSPÍŠIL, JAN ŠPIKA
senátor, poslanec

Dálnice z Prahy do Českých Budějovic nemůže vést přes Posázaví, tvrdí místopředseda vlády a ministr životního prostředí Martin Bursík. Důvodem je podle něj to, že oblast Posázaví je cenným rekreačním zázemím Prahy. Dovolujeme si namítnout, že šéf strany Zelených není feudálním monarchou, který může rozhodovat o bytí či nebytí statisíců lidí.

Navíc ona oblast kolem řeky Sázavy nepatří mezi chráněné přírodní oblasti, takže ministerstvo životního prostředí nemá v tomto případě právo veta, které by mohlo zastavit stavbu. Můžeme se také ptát, jak cenná může být lokalita s tisíci chatami, které v drtivé většině nemají ani kanalizaci a často jsou i bez septiků? Navíc dálnice by Sázavu překonala velkým

mostem a její negativní vliv na životní prostředí bude minimální. Podle dopravních odborníků je trasa dálnice, která povede přes Sázavu v okolí Kamenného Přívozu, tou neoptimálnější a jiná varianta prakticky neexistuje.

Dálnice D3 je klíčovou dopravní stavbou pro jižní Čechy, na které závisí budoucí ekonomická prosperita kraje. Řekneme si to rovnou, když Jihočeský kraj nebude mít moderní rychlé silniční spojení s Prahou a Rakouskem, může to v budoucnu znamenat jeho stagnaci. Mohlo by to znamenat, že sem začne jezdit méně turistů, tím pádem mohou být ohroženy tisíce pracovních příležitostí, stoupne tak nezaměstnanost atd.

My se nebráníme diskusi o tom, jak dálnici postavit tak, aby její negati-

vní vliv na život lidí v okolí byl minimální. Nemůžeme však souhlasit s nezodpovědnými výroky ministra Bursíka, které vážně poškozují nejen zájmy obyvatel jižních Čech, ale celé České republiky. ■

Článek byl převzat ze stránky www.senator-cb.cz.

MINISTR BURSÍK ŠKODÍ JIŽNÍM ČECHÁM

PETR SOKOL

šéfredaktor CEVROREVUE,
politolog

POLITICKÁ REKLAMA

> **Belgie: Pozor na motýlky!**

V červnu Belgičané vybírali svůj parlament. Kampaň se točila zejména kolem vnitřního uspořádání země a byla spíš nudná. O budoucí vládu bojovaly dvě trojice stran: liberálové, socialisté a křesťanští demokraté ve Vlámku a jejich protějšky ve Valonsku. Tyto tři bloky se seřadili v pořadí křesťanští demokraté, liberálové, socialisté, ale ani po 120 dnech Belgie novou vládu nemá.

Nevšední momenty v kampani najdeme hned tři. První dva patří spíše mezi kuriozity, třetí pak hodně vypovídá o belgické politice.

Není divu, když program Strany mladých muslimů obsahuje požadavek na vytvoření muslimského státu všude, kde žijí muslimové...

Prvním je existence Strany mladých muslimů. V Belgii, a hlavně v Bruselu, žijí tisíce přistěhovalců, a to zejména z muslimských zemí. Stále se čekalo, kdy muslimové vstoupí do belgické politiky a do celostátních voleb. A už se stalo. Mezi volebními plakáty tak bylo možné najít jeden, na němž se propagují dva vousatí muslimští politici. Na plakátu je ještě třetí postava. Tou je možná trochu překvapivě muslimská žena. Má samozřejmě pokrývku hlavy. Typické je možná i to, že přes obličej má tato žena umístěný ná-

pis, aby jí vůbec nebylo vidět do tváře. Asi by to bylo pro muslimské voliče už příliš... Není divu, když program Strany mladých muslimů obsahuje požadavek na vytvoření muslimského státu všude, kde žijí muslimové...

Druhá podivuhodnost voleb pochází z úplně jiného soudku. Ve Vlámku kandidovala mimoparlamentní strana Ne (Nee), která vznikla nejprve jako strana recesistická, ale nyní se už „vážně“ uchází o hlasy voličů s protestním programem. Kritizovala ostatní strany, že nenaslouchají voličům a jen politikaří. V Belgii takový argument může padnout na živnou půdu více než jinde i proto, že zde najdeme hned osm parlamentních těles a sedm vlád (mají je federace, tři regiony i tři jazyková společenství).

Strana Ne reagovala nevšední formou na nereálné předvolební sliby ostatních stran. Když jedna z nich slíbila vytvoření 400 000 pracovních míst, odpověděla političek ze strany Ne Tanja Derveaux(ová) kampaní, v níž nabídla uspokojit sexuálně 80 tisíc mužů. K této kampani využila anglickou slovní hříčku, která obě nabídky spojuje, nechala se vyfotit obnažená na volební plakát a dostalo se jí velké mediální pozornosti.

Ani jedna ze dvou zmíněných stran ve volbách příliš neuspěla a zůstala daleko od zisku aspoň jednoho parlamentního křesla.

Plakát Strany mladých muslimů se zakrytou tváří muslimské ženy.

Recesistická strana Ne se pokusila upoutat pozornost plakátem se svou obnaženou političkou, která nabídla uspokojit 80 tisíc mužů.

Třetí moment kampaně, který jsme pro Vás vybrali, použila vlámská národně orientovaná strana Nová vlámská aliance (NVA). Ta prosazuje rozvolnění federace a poukazuje zejména na ekonomický rozdíl mezi bohatým Vlámskem a chudším Valonskem, který se projevuje díky společnému sociálnímu systému v každoročním transferu miliard eur z Vlámka do Valonska. Symbolem chudšího Valonska je pro mnohé Vlámky socialistický premiér valonské vlády Elio de Rupo. K jeho vystupování tradičně patří nošení motýlku. A proto NVA zvolila za hlavní motiv své kampaně výstražnou dopravní značku, v jejímž středu se nachází právě černý pánský motýlek. Značku si tak můžeme označit jako „Pozor na motýlky!“ nebo „Pozor na Elia!“ . NVA kandidovala v předvolební koalici s vlámskými křesťanskými demokraty, a tak nelze přesně určit úspěšnost této formy kampaně. Jistě ale platí, že tato předvolební koalice přibrzdila nástup vlámských nacionalistů ze strany Vlámský zájem i díky ostřejším prvkům v kampani NVA. ■

Nová vlámská aliance svou kampaně okořenila motivem značky „Pozor na motýlky!“.

ALENA VENHODOŘOVÁ
senátorka

ONDŘEJ KRUTÍLEK
analytik CDK

MARKÉTA PITROVÁ
politoložka FSS MU

ZLEPŠÍ REFORMOVANÁ SMLOUVA FUNKOVÁNÍ EU?

Dopouštět se v tuto chvíli soudů na adresu smlouvy, jejíž definitivní podoba není známa, by nebylo korektní. Nejsem ostatně prognostičkou. Na druhé straně je třeba otevřeně říci, že smlouva pokračuje v trendu nastoleném v devadesátých letech 20. století. Jinými slovy, dojde k přenosu dalších pravomocí na orgány EU, zejména v citlivé oblasti policejní a justiční spolupráce v trestních věcech. Velkým úspěchem reformní smlouvy by bylo, pokud by se podařilo zakotvit efektivní procesní mechanismy, které by alespoň omezily centralizační tendence, s nimiž se stále setkáváme. Klíčový v tomto ohledu je tak často vzývaný princip subsidiarity a zejména přítomnost politické vůle, která by si jeho realizaci vynutila. ■

Patrně ano, jen si nejsem jist, co na to ve výsledku členské státy. Nezapomínejme, že probíhající mezivládní konference může s ohledem na svůj velmi omezený a podrobně specifikovaný mandát přinést jen dílčí změny, přičemž základem jejích negociačí není nic nevýznamnějšího než odmítnutá euroústava. ■

V akademickém světě potřebujeme přesná zadání a já vsuktu nevím čím měřit „zlepšení“ unijních institucí. V každém případě můžeme ocenit nové rozpočtové řízení a ještě další detaily. Změnou hlasování a omezením počtu komisařů se ovšem zásadně mění rozložení sil uvnitř EU a já bych proto řekla, že spíše než o „zlepšení“ se jedná o vytvoření nových institucionálních pravidel nesrovnatelných se stávajícím stavem. Nicméně musíme vyčkat na ratifikaci. ■

ZBYNĚK KLÍČ
výkonný redaktor
CEVROREVUE

CEVRO V MÉDIÍCH

v srpnu

■ **Falešná modernizace ČSSD**, Neviditelný pes 2. 8. 2007, Zbyněk Klíč

Stačí se podívat na složení tzv. modernizačního týmu. ... Schopnost Jiřího Paroubka jednat s komunisty je všeobecně známa a těžko lze v současnosti hledat v politice člověka s pověstí autokratičtějšího vůdce, který svým loňským chováním již a priori odpuzuje jednu z Dimunem definovaných klíčových skupin, tedy mládež. Jiří Ovčáček stojí ještě o něco více nalevo – bývalý redaktor Haló novin a Blesku je jedním ze signatářů petice S pravičáky se nemluví, kde se mj. pouští do základů kapitalistického zřízení.

■ **Hon na daňové zajíce začal. Vláda zatím netrefuje**, Aktuálně.cz 14. 8. 2007, Ladislav Mrklas

„Hlasování o reformním balíku vidím spíše jako test soudržnosti koalice,“ hodnotí význam mimořádné schůze sněmovny Ladislav Mrklas ze společnosti CEVRO. Pokud vláda prosadí svou, udrží především ODS svou tvář, poškozenou vnitrostranickými spory o reformu. Zároveň se bude hlasovat o Topolánkovi. „Zatím byl pořad vítězství, ještě nikdy nic neprohrál,“ připomíná Mrklas, že premiér dává do bitvy o reformu svou největší politickou devizu.

■ **Talmanová zůstane. V jiných zemích velí etika odejít**, Aktuálně.cz 27. 8. 2007, Daniel Kunštát

Politická partnerství ve světě vyvolávají spekulace o střetu zájmů. Nedávno se o něm opět mluvilo v souvislosti s kandidaturou socialistky Royalové, které jen o kousek unikl prezidentský post. Její dlouholetý partner F. Hollande, byl totiž ve stejné době šéfem socialistů. „Záleží na rozhodnutí politika. Je ale zvláštní, že ve Francii nikdo oficiálně nepožádal ať odejde (Royalová) z funkce. V USA by to bylo těžko představitelné,“ říká D. Kunštát ze Sociologického ústavu AV. ■

Jiří Kozák

projektový manažer CEVRO
Institutu

O DANÍCH V BUDAPEŠTI

Problematika daní a jejich vlivu na fungování ekonomiky zůstává aktuální nejen v České republice. Vzhledem k obdobným podmínkám se srovnávání zemí středoevropského regionu ukazuje stále jako aktuální. CEVRO akademie se proto spolupodílela na

Konferenci se skládala ze tří bloků. V dopolední části vystoupili zástupci Maďarska – jednalo se například o bývalého ministra financí pana Csabu László nebo o bývalého guvernéra Maďarské centrální banky Pétera Akosiho Boda. Zabývali se nutností

András Tállai zmínil situaci daňových příjmů municipalit, kterou je v při reformách nutno vzít v úvahu.

Odpolední blok se týkal mezinárodních aspektů zdanění a zkušeností dalších států. S ohledem na fakt, že maďarští zástupci ve svých prezentacích často zmiňovali srovnání se Slovenskem, byl související příspěvek netrpělivě očekáván. Vystoupení Zoltána Bary z Kempelen Farkas Association (KFA) obsahovalo nejen rozbor postupu při přípravách slovenské reformy, ale zejména zkušenosti s její implementací a osud reformních opatření po změně vlády. CEVRO obdrželo anglicky psanou publikaci o slovenské reformě, která bude k dispozici v knihovně vysoké školy. Zástupkyně CEVRO Jaroslava Kypetová se věnovala aktuálnímu projektu jednotného konsolidovaného základu daně z příjmů právnických osob (CCCTB), který se projednává na úrovni pracovní skupiny Evropské komise. Prezentaci je možno získat na našich webových stránkách. O německých zkušenostech s fungováním daňového systému se na závěr zmínil pan Hans Kaiser, současný ředitel maďarské pobočky Konrad-Adenauer-Stiftung, který dříve zastával významnou pozici v zemské exekutivě. Připomněl rovněž původně připravovanou, leč špatně marketinově zpracovanou daňovou reformu, prosazovanou Angelou Merkelovou.

V části věnované otázkám se hovořilo o českých reformách. Účastníci konference o nich už měli řadu informací, i když některé poněkud zkrácené. ■

Jaroslava Kypetová při vystoupení v Budapešti

konferenci s názvem „Daně a daňové systémy“, která se 13. září konala v Budapešti. Hlavním organizátorem byl maďarský institut Századvég a dalšími partnery se pak staly slovenská Spoločnosť Farkase Kempelena a německá nadace Konrad-Adenauer-Stiftung. Projekt získal finanční podporu z programu „Europe for Citizens 2007–2013“.

reformy maďarského daňového systému. Vazbu mezi zdaňováním a bankovním sektorem rozebíral zástupce generálního ředitele OTP Bank pan László Urban. Zajímavá byla rovněž prezentace pracovních závěrů studie centrální banky, která se zaměřuje na identifikaci daňových úniků a jejich kvantifikaci. Starosta města Mezökövesd a poslanec Parlamentu pan

CEVRO vydalo čtvrtý díl edice Analýzy:
Právní prostředí podnikatele.

ANALÝZY

Tři texty analyzující právní prostředí pro podnikatele z různých pohledů. Článek vedoucí katedry ekonomie a managementu Vysoké školy CEVRO Institut Ilony Bažantové hodnotí negativní aspekty českého právního řádu, prorektor Vysoké školy CEVRO Institut Petr Kolář analyzuje legislativní aspekty právního řádu ČR. Závěrečný příspěvek Michala Barbořika přináší přehled nejdůležitějších právních předpisů ovlivňujících živnostníky a malé a střední podnikatele, doplněný o užitečné odkazy.

ZBYNĚK KLÍČ

vykonný redaktor
CEVROREVUE

CEVRO PŘIŠLO S NOVÝM PROJEKTEM PRO ČESKÉ ZÁKONODÁRCE

Nový projekt CEVRO se zaměřuje na poskytování informací českým zákonodárcům. Podle své periodicity – čtrnáct dní – dostal i název. Čtrnáctideník je každé druhé úterý k dispozici všem poslancům a senátorům, europoslancům a také zástupcům komunální sféry. Jeho cílem je shrnout základní argumenty k projednávaným zákonům obou komor parlamentu či aktuálně probíhajícím událostem.

Premiérové číslo vyšlo v polovině srpna a věnovalo se reformě veřejných financí, o čtrnáct dní později se Čtrnáctideník zabýval otázkou zrušení še-

stadvacetileté hranice pro studenty vysokých škol.

Projekt je inspirován obdobnou aktivitou amerického think-tanku CATO Institute, který analýzy hlavních návrhů zpracovává pro členy amerického Kongresu. Jsme si vědomi toho, že zákonodárcům jsou na stůl doručovány stohy materiálů, proto je Čtrnáctideník zpracováván na jeden list papíru. Na jeho tvorbě se podílejí odborníci spojení s CEVRO.

Všechna vydání jsou dostupná na webových stránkách www.cevro.cz.

Jiří Kozák

projektový manažer CEVRO
Institutu

PUBLIKACE CEVRO SE ZABÝVÁ VOLBAMI VE STŘEDNÍ EVROPĚ

V průběhu prázdnin vydalo CEVRO sborník Parlamentní volby 2005–2006 v zemích Visegrádské čtyřky. Publikace je souhrnem příspěvků panelistů ze stejnojmenné konference, která se uskutečnila v polovině dubna na půdě Vysoké školy CEVRO Institut.

Publikace je rozdělena na tři části – v první se politolog Stanislav Balík věnuje vlivu volebních klání na postoje jednotlivých států k Evropské unii a analyzuje postoje hlavních politických stran k EU. Na komparaci situace v jednotlivých státech se ve svém příspěvku zaměřuje i Soňa Szómolányi z bratislavské Univerzity Komenského. Sekci pak uzavírá příspěvek předsedy české národní delegace v EP Jana Zahradila.

Druhá část sborníku se zabývá studii vlivu jednotlivých voleb na stra-

nický systém – ve slovenském případě z pera brněnského politologa Lubomíra Kopečka, v maďarském hungaristy Lukáše Bandy, v polském zpravodaje agentury PAP Zbygniewa Krzysztinia-

ka a v českém politologa CEVRO Institutu Petra Sokola.

Závěrečný oddíl se věnuje tématu politického marketingu, jehož významným propagátorem je CEVRO. Jeho dva zástupci – ředitel Ladislav Mrklas a spolupracovník CEVRO Marek Buchta v příspěvcích analyzují volební kampaně v České republice, resp. Maďarsku. Shrnutím polské a slovenské situace je doplňují Anna Matušková z FSS MU a Andrej Školka z trnavské univerzity Cyrila a Metoda.

Nejnovější publikace CEVRO představuje hodnotný příspěvek do sbírky publikací věnujících se volbám ve středoevropských zemích. Je psána srozumitelným jazykem, který je přístupný jak odborníkům, tak široké veřejnosti.

DŮSLEDKY REFORMY

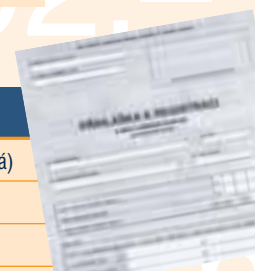

Vliv reformy na čistou mzdu

dnes		v roce 2008		v roce 2009	
hrubá mzda	15 000,-	superhrubá mzda	20 250,-		
pojištění	1 875,-				
daň	1 201,-	daň	975,-	daň	1 158,-
čistá mzda	11 924,-	čistá mzda	12 150,-	čistá mzda	11 967,-
hrubá mzda	25 000,-	superhrubá mzda	33 750,-		
pojištění	3 125,-				
daň	3 076,-	daň	3 000,-	daň	2 845,-
čistá mzda	18 799,-	čistá mzda	1 887,-	čistá mzda	19 030,-
hrubá mzda	40 000,-	superhrubá mzda	54 000,-		
pojištění	5 000,-				
daň	6 869,-	daň	6 030,-	daň	5 370,-
čistá mzda	28 131,-	čistá mzda	28 970,-	čistá mzda	29 630,-

Zboží a služby, u kterých bude DPH činit 9 %

potraviny a nápoje	pravidelná hromadná doprava (železn., silniční, vodní, letecká)
dětské pleny	pohřebnictví
knihy, noviny, časopisy, brožury, mapy apod.	opravy zdravotnických prostředků a invalidních vozíků
zdravotnické pomůcky pro handicapované (v zákoně vyjmenované)	ubytovací služby
dětské autosedačky	domácí péče o děti, staré, nemocné a zdravotně postižené občany
stromy a keře	vstupné na výstavy, koncerty, filmová, divadelní a jiná kulturní představení
palivové dřevo	poplatky za vysílání rozhlasu a televize
farmaceutické potřeby	úklidové práce prováděné v domácnostech
antibiotika, radiofarmaka, sorbit pro diabetiky, aspartam, sacharin a jeho soli	stavby pro sociální a další účely

Přídavky na děti

Dnes je pro přiznání přídavku na dítě rozhodná hranice 4,0 násobku životního minima, od roku 2008 to bude 2,4 násobek.

	dětí žijí s oběma rodiči		rodič samoživitel	
	dnes max.	po reformě max.	dnes max.	po reformě max.
1 dítě do 6 let	28 320,-	16 992,-	17 920,-	10 752,-
1 dítě 6 až 15 let	29 760,-	17 856,-	19 360,-	11 616,-
1 dítě 15 až 26 let	30 920,-	18 552,-	20 520,-	12 312,-
2 děti (obě do 6 let)	34 720,-	20 832,-	24 320,-	14 592,-
2 děti (do 6 let a 6 až 15 let)	36 160,-	21 696,-	25 760,-	15 456,-
2 děti (obě 6 až 15 let)	37 600,-	22 560,-	27 200,-	16 320,-
2 děti (6 až 15 let a 15 až 26 let)	38 760,-	23 256,-	28 360,-	17 016,-
2 děti (obě 15 až 26 let)	39 920,-	23 952,-	29 520,-	17 712,-

Pozn. Výpočet počítá se stejným životním minimem jako letos a tím, že dítě do 26 let nevydělává.

VEŘEJNÝCH FINANČÍ

Odpočty od základu daně						
darů na prospěšné účely	max. 10 % ze základu daně a min. 2 % nebo min. 1 000,-					
darování krve	2 000,- za každý odběr					
úroky z úvěru na bydlení	max. 300 000,- / domácnost					
zaplacené příspěvky na penzijní připojištění	max. 12 000,- (odečítá se hodnota na 6 000,- za rok)					
zaplacené pojistné životního pojištění	max. 12 000,-					
členské příspěvky odborům	do 1,5 % zdanitelných příjmů, max. 3 000,-					
Slevy z daně						
	2007		2008		2009	
	měsíčně	ročně	měsíčně	ročně	měsíčně	ročně
sleva na poplatníka	600,-	7 200,-	2 070,-	24 840,-	1 380,-	16 560,-
na manžela bez příjmů	350,-	4 200,-	2 070,-	24 840,-	1 380,-	16 560,-
na dítě	500,-	6 000,-	890,-	10 680,-	850,-	10 200,-
na poživatele částečného invalidního důchodu	125,-	1 500,-	210,-	2 520,-	210,-	2 520,-
na poživatele plného invalidního důchodu	250,-	3 000,-	420,-	5 040,-	420,-	5 040,-
na držitele průkazu ZTP/P	800,-	9 600,-	1 345,-	16 140,-	1 345,-	16 140,-
na studenta	200,-	2 400,-	335,-	4 020,-	335,-	4 020,-

Příjem rodiny po reformě			
	hrubý příjem	čistý příjem 2007	čistý příjem 2008
Matka samoživitelka + dítě 5 let	9 000,-	8 523,-	9 513,-
	18 000,-	14 811,-	15 065,-
	35 000,-	25 632,-	26 497,-
Mladá rodina + jedno dítě (1–2 roky), žena nevydělává	16 000,-	21 461,-	19 590,- až 27 190,-*
	22 000,-	25 923,-	23 625,- až 31 225,-*
	40 000,-	38 622,-	35 730,- až 43 330,-*
Mladší rodina + dvě děti (3–4 roky a 8–10 let), žena nevydělává	18 000,-	23 762,-	21 825,-
	24 000,-	28 225,-	25 860,-
	50 000,-	46 122,-	43 345,-
Starší rodina + dvě děti (8 a 15 let)**	28 000,-	24 084,-	24 750,-
	36 000,-	29 054,-	30 130,-
	70 000,-	51 255,-	52 995,-
Vícečetná rodina + 4 děti (dvě 7–10 let, jedno do 14 let, poslední do 20 let)**	20 000,-	21 500,-	23 230,-
	30 000,-	30 389,-	30 405,-
	50 000,-	40 858,-	41 325,-

* podle toho, jak bude matka s dítětem dlouho doma (nejvyšší částka, když bude doma nejdéle dva roky, nejnižší částka – když 4 roky a více)

** výpočet vycházel z varianty, kdy mají oba rodiče podobně vysoké příjmy

POLITICKÝ MARKETING – UMĚNÍ VLÁDNOUT V DOBĚ INFORMACÍ

DANIEL TŮMA

asistent primátora Hradce

Králové, absolvent

2004/2005

Koho postavíme proti ministerským týmům, dobře placeným PR agenturám a analytikům? M. Topolánek, XV. kongres ODS

Politický marketing (PM)

V politice, kde není odvolacího soudu, soudí člověk podle výsledku.
Machiavelli Niccolo

V učebnicích marketingu nebo public relations najdeme desítky vysvětlení co je vlastně marketing. Osobně chápou politický marketing jako metodu, která nám může pomoci získat a udržet přízeň voličů, veřejnosti nebo specifických cílových skupin, prostřednictvím systematické práce s veřejným míněním, organizací práce v rámci politické strany, použitím dalších vhodných marketingových nástrojů a postupů, a tím dosažení politického úspěchu v krátkodobém, střednědobém nebo dlouhodobém horizontu.

Jedná se o efektivní použití úspěšných postupů a taktik „odkoukaných“ od podnikatelských, nebo i neekonomických subjektů. Jde o náš can-do-spirit, o neustálou práci na vítězství, práci s lidmi, kreativní a inovativní (laterální) myšlení. Jde o dosažení úspěchu v politickém soupeření. Jde o získání voličů. Jde i o to, co říci dnes večer v televizi. Jde o vyhrání voleb.

V souvislosti s naší ODS, pak některé zásady politického marketingu vhodně vystihují slova V. Klause: „Budeme se inovovat, a to personálně, myšlenkově i stylově, provedeme – jak jsem nedávno řekl – brand refreshment, osvěžení či omlazení značky, vsadíme na mládí (pod čímž nemám na mysli výlučně rok narození, ale přístup k životu a světu), otevřeme se novému, přestaneme se znovu a znovu pouštět do starých, dnes již neaktuálních bitev, pokusíme se změnit svou image, nebo spíše karikaturu, která je o nás šířena“ (3. 11. 2001, XII. kongres ODS).

Politický marketing v ODS

M. Topolánek hovoří o PM a jeho začlenění do každodenní – běžné práce v ODS zcela jednoznačně: „Proto budu prosazovat personální a odborné

posílení struktury Hlavní kanceláře o oddělení analytické, PR a reklamy, personální (myslím ve smyslu výběru budoucích zástupců ODS ve státním aparátu) a stínové vlády. Tato oddělení by měla vytvořit nový politický odbor s jasně definovanými kompetencemi, rozpočtem a vedením. Většinu těchto činností je třeba realizovat i na regionální úrovni“ (M. Topolánek, XV. kongres ODS). Jako zcela zásadní to vnímá i O. Vojtíš: „K tomu je nutné zřídit v Hlavní kanceláři profesionální politicko-ekonomické, propagační a analytické centrum, které vytvoří fungující systém zpracování dokumentů, analýz, informací a nejrůznějších ekonomicko-organizačních a poradenských činností. Co však musí nutně následovat, je sledování našich dalších osudů, rozhodnutí a jejich průběžná analýza.“ (O. Vojtíš, XV. kongres ODS).

Myslím, že pro PM tým musíme mít jasnou vizi, úkoly a kvalitní personální obsazení. Vizi se pokusím definovat: „Profesionální tým expertů, který využívá moderních marketingových metod pro dosahování politických úspěchů ODS.“ Mezi úkoly rozhodně patří (lze je charakterizovat jako vnitřní a vnější) monitoring, analýzy, doporučení, kontinuální a inovativní politický marketing, práce na volbách, práce s regionálními a oblastními manažery, vztah k internímu vzdělávání, práce s lídry ODS z krajů, obcí a měst; vztah k EU, práce se silnými a slabými stránkami soupeřů, práce s médií, práce na pozitivním mediálním obrazu atd. V oblasti personální preferuji naše členy s odbornými znalostmi z oblasti PM, dále najímání externistů, agentur. Výhodou účasti členů ODS je kontinuita, stejné názorové pozadí týmu, znalost vnitřních podmínek, stabilní tým, pevné zakotvení v politické straně a zároveň jistá pracovní „nezávislost“.

Komunikace se soupeři v rámci politického marketingu

Musíme umět komunikovat tak, abychom z politických střetů vyšli vítězně. Je třeba také pracovat s tím „že někdy ustoupit o krok, znamená později o dva postoupit“. Umět pracovat

s uvedenými 7 principy, za účelem pozitivní identifikace voličů (veřejnosti) s ODS. Záleží na situaci, na věci samé, na úrovni (obec, kraj, parlament, EU ...). Naprosto nezbytná je dostatečná odborná znalost problému, kvalitní rétorika a jednoznačnost.

Výzkumy veřejného mínění

Výzkumem můžeme zjišťovat v podstatě cokoli, stranické a voličské preference, volební prognózy, popularitu politiků, vztah k aktuálním tématům (volební program, vztah k menšinám ...), trendy ve společnosti. Mohu na tomto místě uvést například 1. podprahový marketing (prováděla např: MTV – mj. osobní práce s cílovou skupinou); 2. výzkum segmentů obyvatelstva – voličů, prvovoličů, skalních stoupců, nerozhodnutých, mužů, žen, seniorů; 3. testy politického pro-

Jedná se o efektivní použití úspěšných postupů a taktik „odkoukaných“ od podnikatelských, nebo i neekonomických subjektů.

gramu – hlavní body, akcenty, čemu se vyhnout; 4. pretesty kampaně – hesla, slogany, tváře, použití známých osobností, letáky, billboardy; 5. monitoring a analýza médií – sledovanost, cílové skupiny, vhodnost použití; 6. hodnocení dopadů kampaně (after testy); 7. průběžné sledování zahraniční politické scény (metody stran, úspěchy, neúspěchy, např. Slovensko a reformy ...). Mezi metody výzkumů řadíme kvantitativní metody – zjišťování faktických, měřitelných údajů a kvalitativní metody – analýza vztahů, závislostí a příčin. Velký význam mohou mít i práce s prognózami a jejich komunikace, využití práce se sociology, politology, politiky ...).

Jako velkou otázku vnímám spíše jejich věrohodnost, vypovídací schopnost a hlavně další faktické využití poznatků k našemu prospěchu (tj. práce s popularitou lídrů, korekce v některých postupech, zacílení technik PR, změna image, vnímání politiky, osobnosti ...). Znamená to pracovat s týmem lidí, kteří jsou schopni efektivně realizovat požadované změny

a tyto změny pak integrovat. Neustále vnímat a pracovat s paradoxem politického úspěchu („mají hodně procent, tak to hodíme někomu jinému, ať se to vyrovná...“), což bohužel souvisí s uvažováním řady voličů (fenomén mentality „českého“ voliče). Stálo by za to, zaměřit se i na pojmenování specifika „standardního“ českého voliče (kdo to vlastně je?, kdy se rozhoduje, jak bude volit?) a „standardního“ voliče v zahraničí (liší se od našeho?). Jestliže v zahraničí probíhal minimálně po několik desetiletí normální (demokratický) politický vývoj, mělo by se možná uvažování našich voličů časem blížít něčemu, co je dnes jinde. Mohlo by nás to přinejmenším inspirovat.

Jeden zajímavý příklad za všechny: Porovnání účasti politiků podle zastoupení politických stran v hlavních diskusních TV pořadech v období od XIV. do XV. kongresu ODS, tedy ve dnech od 29. 11. 2003 do 28. 11. 2004. Mezi sledované pořady patřila Sedmička (NOVA), Nedělní partie (PRIMA) a Otázky Václava Moravce (ČT). (L. Benešová: Zpráva o činnosti VR, XV. Kongres ODS 2004).

Kvalita v PM

Hovoříme-li o PM, nesmíme zapomenout na jeho řízení, zakotvení a vyhodnocování.

Continual Quality Management / CQM

Průběžný management kvality (CQM) úzce souvisí s mechanismem manažerských iniciativ, které vycházejí ze soukromého sektoru, konceptů tržních mechanismů (produktivita, výkonnost, orientace na zákazníka a zákaznický výběr). Nastupuje zejména v 80. letech minulého století. Podle K. Kaliny (Adiktologie, 2001) se jedná o holistický přístup, k jehož zásadám patří: 1. konečným ukazatelem kvality je výsledek pro uživatele služeb, nikoli názor lidí, kteří je poskytují; 2. kvalita musí být vestavěna do služeb v raných stádiích celého procesu, 3. kvali-

ta je cesta, nikoli cílová stanice (okolí, situace se mění), 4. zvyšování kvality vyžaduje účast každého. Můžeme hovořit o „participatory leadership“, na kterém je založen management kvality na pracovišti, tedy podíl každého pra-

Prosadit se ve sféře, kterou zásadně ovlivňují média, agentury s vlivovým servisem, lobbying firem, kde si kdokoli, kdo má prostředky, může zadat jakoukoli objednávku, je velmi těžké.

covníka na vedení, kde je nutné, aby každý člen týmu disponoval patřičnými dovednostmi a informacemi, aby mohl převzít odpovědnost za rozhodování a zlepšování...

Inovativní (laterální) marketing

Podle P. Kotlera a de Bese „inovativní marketing sestává z rozboru již existujících modelů, ale zejména z iniciace jejich změny. Vertikální marketing využívá logický proces. Inovativní marketing využívá proces, jehož průběh a výsledek je pouze pravděpodobný.“

Marketingový audit

„Marketingový audit je komplexní, systematické, nezávislé a periodické zkoumání marketingového prostředí, cílů, strategie a aktivit firmy – nebo obchodní jednotky – s cílem určit problémové oblasti a marketingové příležitosti a doporučit plán opatření pro zlepšení marketingových výsledků firmy“. Tolik a ještě daleko více P. Kotler.

Japonská inspirace

Spíše pod okraj si dovolím zmínit z japonského byznysu a podnikatelské filozofie KAIZEN (z jap. KAI = změna, ZEN = zboží). Sdělení KAIZEN zní stručně asi takto: „Dělejme věci lépe, vyrábějme v lepší kvalitě, zdokonalujme i to, co na první pohled zdokonalení nepotřebuje, protože pokud to neuděláme, předstihnou nás ti, kdo to

dělají.“ Metoda, kterou přednáší pan Masaaki Imai.

Závěr

Přátelství širokých vrstev lidu je pro vladaře nezbytné; neboť jinak se v dobách zlých nemá o koho opřít.
Machiavelli Niccolo

Pohybujeme se v daném prostoru, místě, čase a je jen na nás, jakých nástrojů a cest využijeme. V politice se střetávají tisíce různých zájmů, od cílů politických stran, jejich členů a lídrů, přes očekávání veřejnosti, voličů (jejich sympatie nebo třeba vztah k vlastnictví,...), přes záměry podnikatelů, firem, přes činnost a zájmy úřadů, resortů, obcí, krajů, přes aktivity parlamentu, prezidenta, vlády.

Prosadit se ve sféře, kterou zásadně ovlivňují média (jejich majitelé, provozovatelé), agentury s vlivovým servisem, lobbying firem, kde si kdokoli, kdo má prostředky, může zadat jakoukoli (politickou) objednávku, je velmi těžké, známe to velmi dobře z minulosti.

Jsem přesvědčen, že dobře zvládnutý politický marketing může být jednou z cest, které nám mohou pomoci prosadit a úspěšně realizovat naše politické záměry. Může nám pomoci nově pracovat s voliči, veřejností, jejich očekáváním, touhami. Může nám pomoci reagovat na aktivity našeho politického soupeře. Může nám pomoci dobře „nabídnout“ a „prodat“ naše kvalitní koncepte zmíněné výše.

Politický marketing je o aktivních (a efektivních) mediálních krocích, o práci s public relation, s image makers, mediálními poradci. Je o tom, jak komunikovat se soupeři, firmami, politickými elitami. Zejména má-li být dlouhodobě úspěšný, o týmové, kvalitní, neustále inovativní práci s veřejností. Je o práci s naším poselstvím i naším posláním, je také o one-to-one marketingu, o práci s různými segmenty voličů a preferencemi. Politický marketing je o práci s časem, lidmi a sděleními, sympatiemi. Politický marketing je o tom, komu naše poselství sdělovat, jakým způsobem (kanály), v jaké čase a místě (prostředí), o práci mezi volbami, pracovních skupinách, stínové vládě, práci v opozici i ve vládě. Myslím, že nám může pomoci být úspěšní. ■

Článek je upravenou verzí eseje, obhájeného v rámci studia Liberálně-konzervativní akademie.

tabulka 1

		Nova	Prima	ČT	CELKEM	volby 2002
1.	ODS	34	28	27	89 (31,5 %)	24,47 %
2.	ČSSD	29	22	7734	85 (30,0 %)	30,20 %
3.	KSČM	16	8	12	36 (12,7 %)	18,51 %
4.	KDU-ČSL	10	8	14	32 (11,3 %)	9,71 % v rámci 14,27 % 4 Koalice
5.	US-DEU	9	8	11	28 (9,9 %)	4,56 % v rámci 14,27 % 4 Koalice

MOŽNOSTI NEZÁVISLÉ FISKÁLNÍ POLITIKY

JAN KOCOUREK

náměstek ministra školství,
mládeže a tělovýchovy,
absolvent 2003/2004

Měnová a fiskální politika

Společné má měnová a fiskální politika to, že obě patří mezi oblasti, ve kterých nelze podle Arrowova teorému nemožnosti (škola veřejné volby) dosáhnout společenského preferenčního uspořádání. Jinými slovy, pro obě oblasti nelze stanovit jednomyslné (objektivní) společenské preferenční cíle. Cíle u obou politik lze tedy stanovit pouze na základě individuálního uspořádání preferencí, jejichž stanovení může učinit – předpokládáme-li, že žijeme v demokratickém společenském uspořádání – pouze politická reprezentace, a to prostřednictvím politického trhu a svobodných voleb. Zjednodušeně řečeno, cíle u obou politik musí být formulovány politicky, jakkoliv mají výsostně ekonomické důsledky. Jiný postup v demokracii díky existenci Arrowova teorému není možný. To je tedy to, co má měnová a fiskální politika společné.

Rozdíl mezi oběma politikami spočívá v tom, že v oblasti měnové politiky se postupem času a zkušeností (a teprve v 70. letech 20. století) podařilo dosáhnout tak vysoké politické shody na jejich základních cílech a společenské prospěšnosti těchto cílů (stabilita měny, resp. stabilita cen), že naplňování těchto cílů bylo pro jistotu svěřeno do rukou „nezávislých (resp. nevládních) institucí“, resp. do rukou jejich „nezávislých (nevládních) reprezentantů“. V tomto kontextu je ale velmi naivní si myslet, že jak tyto nezávislé instituce, tak jejich reprezentanti jsou „nezávislí“ na politické situaci, či politické reprezentaci, neboť jejich „nezávislost“ je vymezena v politických dokumentech a ujednáních (nejčastěji v ústavách) té či oné země. Nezávislost tak nespočívá v nemožnosti politické změny cílů a charakteru institucí v oblasti měnové politiky, ale v obtížnosti provedení těchto změn ze strany politické reprezentace.

Fiskální politika

U fiskální politiky je tomu na rozdíl od měnové politiky tak, že se doposud nepodařilo politicky uspořádat individuální preference v oblasti cílů fiskální politiky tak, aby politická shoda byla

taková a tak podrobná, aby ji bylo možné promítnout jak do ústavních zákonů, tak aby bylo možné jejich realizaci svěřit do rukou nezávislé instituce. Hlavním důvodem této neshody je zejména to, že už ústavní formulování základních cílů fiskální politiky a jejich nástrojů je velmi obtížné, ne-li nemožné. Tento hlavní důvod je důsledkem faktu, že fiskální politika je implicitně hlavním tématem všeobecných voleb, neboť pouze fiskální politika umožňuje politické reprezentaci formulovat a realizovat volební programy, na jejichž základě vznikl její mandát. A vzhledem k tomuto faktu, a vzhledem k tomu, že voliči se chovají podle

Politici totiž růstem rozpočtových výdajů a transferů dobývají hlasy voličů.

schématu racionální ignorance a podléhají tak efektu krátkozrakosti, nelze vůbec předpokládat, že by se jedna či druhá strana politického trhu (politici, resp. voliči) vzdala možnosti ovlivňovat zejména krátkodobě-střednědobou fiskální politiku (tj. tvorby volebních programů, resp. rozhodování o jejich realizaci).

Motivace politiků

Ekonomická teorie již byla schopna popsat, zkoumat a testovat motivace, chování a rozhodování politiků. Jde o ekonomickou teorii – a později školu – veřejné volby, reprezentovanou zejména nositelem Nobelovy ceny za ekonomii Jamesem Buchananem. Teoretikové veřejné volby jasně popsali motivace politiků ke zvyšování státních výdajů a k jejich deficitnímu financování a pochopili, že sklony politiků nelze potlačit jinak, než změnou politických pravidel.

Politici totiž růstem rozpočtových výdajů a transferů dobývají hlasy voličů. Rozpočtové deficity jsou tak přirozeným důsledkem politického zápasu o voliče. Politici tak projevují přirozený sklon utratit více, než získají na daních. Schodky rozpočtů se tím pádem stávají chronickými. Politici jsou také vystaveni dalším, dílčím zájmům jednotlivých skupin voličů, jako je tendence byrokracie k neustálému růstu

rozpočtů úřadů a větší monopolizaci jejich vlastních služeb a dále jevům jako je dobývání renty a parciální zájem.

Monetární politika

Jednoznačným cílem monetární politiky, u kterého se našla společenská shoda, je stabilita měny nebo cenová stabilita. Centrální banka se stává nezávislou institucí. Nezávislou na moci výkonné. Centrální bankéři mají obvykle funkční období delší než politici.

Rozdíl mezi centrálními bankéři a politiky však je v odpovědnosti. Politici jsou závislí na přízni voličů a vůči voličům pociťují silnou odpovědnost. Centrální banka se nezodpovídá ani vládě ani voličům. Případné chyby centrální banky tak obvykle dopadají na hlavu vlády. Nezávislost centrální banky znamená pro centrální bankéře „sladký život“ oproti politikům. Není divu, že si jej tak žárlivě střeží.

Nezávislá centrální banka na vládě mění své chování. Pociťuje odpovědnost za udržení nízké inflace a není již ochotna vládě půjčovat na krytí rozpočtových schodků. Vláda si potom musí půjčovat od soukromého sektoru. Půjčky od soukromých osob však nevedou k růstu peněžní zásoby a tudíž ani k růstu inflace. Nezávislost centrální banky na vládě jednak potlačuje tendenci vládních politiků rozpoutávat rozpočtovými schodky inflaci a jednak tlumí politické cykly. Proto panuje mezi ekonomy téměř všeobecná shoda o tom, že nezávislá centrální banka je „dobrá věc“.

Zde ovšem vzniká dilema. Na jedné straně nezávislá instituce na vládě a na veřejném mínění přispívá k naplnění cílů a tlumí politické cykly. Na druhé straně vzniká nebezpečí, že špatná politika nebude rozpoznána ani postížena. Že politiku (v jakékoliv podobě) – tuto mocnou páku každé ekonomiky – bude řídit elita, která se nikomu nezodpovídá a jejíž činy nikdo nesoudí.

Motivace byrokratů (teorie byrokracie)

Byrokracie není tvořena státními úředníky, kteří sledují výlučně společenské blaho, nýbrž úředníky, kteří

sledují posílení svého vlastního vlivu a zlepšení svého postavení. Úředníci usilují o maximální rozpočet svého úřadu. K tomu využívají své informační výhody a svého monopolu nabídky (specifických úředních služeb), kterými disponují. Byrokracii lze stěží donutit ke střídmosti. A vzhledem k lepší informovanosti úředníků než politiků tak selhává nejučinnější nástroj, a to kontrola.

Jedním ze soukromých zájmů státních úředníků je touha po zvětšení vlastního úřadu. Pokud k tomu dochází, projevuje se ochota přispět k růstu jiných úřadů. Tak dochází ke spontánnímu růstu veřejného sektoru. Byrokratické struktury mají tendenci růst a zbytnovat. Jak se stávají většími, sílí u nich tendence věnovat větší množství času řešení vlastních, vnitřních záležitostí, než problémům, pro které byly založeny. Nastává tak zvláštní situace: lidé, kteří pracují jako podřízení pro nějakého politika, chovají se spíše jako jeho „zaměstnavatelé“. Jsou dokonce schopni zbavit se nepohodlného politika spíše, než on je schopen zbavit se jich. Teorie byrokracie ukazuje, že existují rozpory mezi zájmy úředníků a zájmy voličů.

Řešení a opatření

Řešením byla změna politických pravidel, která by byla nastavena podle teorie konstituční ekonomie.

Konstituční ekonomie se zabývá pravidly, v nichž politici daná opatření přijímají. Například způsobem hlasování o nich. Většinové hlasování je však poznamenáno sklonem vycházet vstříc středovému voliči. Proto tato teorie upřednostňuje jednomyslné hlasování, přinejmenším v případech, kdy výsledek hlasování ovlivní práva občanů (např. zvýšení daňového zatížení).

Soubor politických pravidel je reprezentován zákonem nejvyšším – ústavou. Teoretikové veřejné volby popsali motivace politiků ke zvyšování státních výdajů a k jejich deficitnímu financování a pochopili, že sklon politiků nelze potlačit jinak než změnou politických pravidel. Je snadné prosadit zvyšování vládních výdajů a jejich deficitní financování v rámci většinového hlasování, ale není snadné prosadit je proti ústavnímu zákonu, jehož změna vyžaduje ústavní většinu hlasů, která je podstatně vyšší.

V České republice se již jeden takový návrh ústavního zákona objevil. Navrhla jej ODS a chtěla touto for-

mou zavést novou a kvalitativně jinou úpravu vztahu vlády a Poslanecké sněmovny v rozpočtové oblasti. ODS navrhla zásady, které vládě ukládají jednak povinnost usilovat o takový vývoj hospodaření soustavy veřejných rozpočtů, který umožní České republice v dlouhodobém časovém horizontu dosahovat vyrovnaného výsledku hospodaření, jednak se zároveň vládě ukládá dbát o takový vývoj celkového veřejného dluhu, aby v budoucnu neměl nepříznivý vliv na stabilitu veřejných financí státu. A konečně, vládě se ukládá provádět takovou rozpočtovou politiku, jež bude odpovídat přiměřenému stupni stability, případně předvídatelnosti změn daňových sazeb na budoucí rozpočtové roky.

Nově také chtěla zavést povinnost vlády předkládat Poslanecké sněmovně do 31. března každého roku k projednání zcela nový dokument s názvem „Zpráva o rozpočtové strategii vlády“. V této zprávě by musely být vládou specifikovány cíle rozpočtové politiky pro nadcházející rozpočtový rok a pro čtyři rozpočtové roky následující.

Vláda by zároveň musela také obhajovat soulad těchto cílů se zmíněnými zásadami rozpočtové kázně a zároveň taková zpráva vlády bude určujícím podkladem pro přípravu střednědobého výhledu a návrhu zákona o státním rozpočtu. Smyslem projednávání této zprávy je seznámení parlamentu a veřejnosti s dlouhodobějšími rozpočtovými plány vlády, což přinese nejen potřebnou diskusi, ale zejména, zveřejnění rozpočtových cílů vlády také přispěje k čitelnějšímu chování vlády v budoucnosti, což je nesmírně užitečné pro nastavení budoucích očekávání a chování jak u veřejnosti, tak hlavně i u všech ekonomických subjektů.

Jako úplnou novinku ODS také navrhla tímto ústavním zákonem stanovit pro proces schvalování návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky odstupňované rozpočtové a schvalovací režimy, a to podle zásady, že čím více se chystá vláda zadlužit stát, tím více podpory bude muset získat v Poslanecké sněmovně. Zákonem tedy definujeme :

- rozpočtový režim normální, vymezený podílem konsolidovaného schodku hospodaření celé soustavy veřejných rozpočtů pod 2 % HDP,
- rozpočtový režim zvýšené pozornosti, vymezený konsolidovaným schodkem mezi 2 % a 3 % HDP,
- a konečně rozpočtový režim mimo-

řádné situace, vymezený konsolidovaným schodkem nad 3 % HDP.

V návaznosti na takto vymezené rozpočtové režimy také nově navrhla, aby návrh zákona o státním rozpočtu České republiky byl schvalován odstupňovaným schvalovacím kvórem. Navrhla tedy, aby návrh zákona o státním rozpočtu České republiky byl v Poslanecké sněmovně schvalován:

- v rozpočtovém režimu normálním, nadpoloviční většinou přítomných poslanců,
- v rozpočtovém režimu zvýšené pozornosti, nadpoloviční většinou všech poslanců,
- a v rozpočtovém režimu mimořádné situace, třípětinovou většinou všech poslanců.

Zde je třeba také zmínit navržené ustanovení, které říká, že rozpočtový režim mimořádné situace nelze opakovat ve třech po sobě následujících, rozpočtových letech.

Nově navrhla také výrazně posílit úlohu státního závěrečného účtu, tj. zbavit jej současné nezávazné formálnosti a učinit z něj významný dokument, za nějž bude odpovídat vláda pod sankcí.

Dále navrhla, aby neplnění či nadužívání některých ustanovení tohoto ústavního zákona ze strany vlády podléhalo sankcím. Bude-li se totiž ukázat, že se vláda v předešlém rozpočtovém roce negativně odchýlila o více než jednu desetinu hodnot předpokládaného výsledku hospodaření státního rozpočtu nebo předpokládaného konsolidovaného výsledku hospodaření, je vláda povinna bez zbytečného odkladu předložit Poslanecké sněmovně žádost o vyslovení důvěry.

A žádost o vyslovení důvěry je vláda také povinna bez zbytečného odkladu předložit sněmovně i v případě, že vláda ve dvou po sobě následujících rozpočtových letech předkládá návrh zákona o státním rozpočtu v rozpočtovém režimu mimořádné situace. Anebo, pokud vláda nedosáhla souhlasu Poslanecké sněmovny s návrhem státního závěrečného účtu ve dvou po sobě následujících rozpočtových letech.

Tolik tedy k charakteristice a principům samotného návrhu, který předložila ODS, který měl přispět k obratu současných velmi negativních vývojových trendů u deficitů veřejných rozpočtů, a to i na základě reflexe poznatků a doporučení školy veřejné volby. ■

Článek je upravenou verzí eseje, obhájeného v rámci studia Liberálně-konzervativní akademie.

ZBYNĚK KLÍČ
výkonný redaktor
CEVROREVUE

Hnutí pro evropskou reformu na půdě CEVRO

Půda CEVRO Institutu se v pátek 14. září stala dějištěm konference nově založeného nadnárodního Hnutí pro evropskou reformu. Zástupci českých, britských, bulharských a holandských pravicových stran, think tanků a médií zde přednášely své návrhy na reformu fungování Evropské unie. Záštitu nad konferencí přebíral místopředseda české vlády Alexandr Vondra a britský stínový ministr zahraničí William Hague.

Největší prostor dostala na panelech ekonomika, středem zájmu se stala zejména nadměrná bruselská byrokracie či aktuální hrozby daňové harmonizace. Kromě zástupců politické sféry vystoupil například předseda Svazu průmyslu a dopravy Jaroslav Míl, ministr průmyslu a obchodu Martin Říman, analytik Goldman Sachs a bývalý dlouholetý ministr průmyslu a obchodu Vladimír Dlouhý.

Brilantní projev na konferenci přednesl někdejší šéf toryů William Hague. Uvedl, že jeho strana hodlá v roce 2009 založit společně s ODS nový projekt Hnutí pro evropskou refor-

William Hague

mu. Pochválil, že se podařilo schválit reformní smlouvu, která odstranila z návrhu evropskou vlajku a hymnu.

Alexandr Vondra

Přesto však podle něj reforma není dostatečná a měla by být v jeho zemi schválena v referendu. ■

inzerce

Navštivte webové stránky ODS v Evropském parlamentu

EU.ODS.CZ

DAVID MÜLLER

doktorand Katedry
mezinárodních vztahů
a evropských studií FSS MU

AFRICKÁ JEDNOTA – BUDOUCNOST NEBO POUHÝ MÝTUS?

TENTO ROK UPLYNULO PADESÁT LET OD CHVÍLE, KDY GHANA, VEDENÁ PREMIÉREM KWAME NKRUMAHEM, ZÍSKALA JAKO PRVNÍ Z AFRICKÝCH KOLONIÍ NEZÁVISLOST. KROMĚ TOHO, ŽE BYL NKRUMAH PRVNÍM GHANSKÝM PREMIÉREM A PREZIDENTEM, JE PO CELÉ AFRICE POVAŽOVÁN ZA HRDINU AFRICKÉHO BOJE ZA NEZÁVISLOST A ZAKLADATELE MYŠLENEK A HNUTÍ PANAFRIKANISMU.

Byl jedním z hlavních iniciátorů vytvoření Organizace africké jednoty (OAJ), jež vznikla v roce 1963 jako nástroj spolupráce nově nezávislých afrických států a jako organizace podporující další dekolonizaci kontinentu. Nkrumah při svém slavném projevu v předvečer založení OAJ představil jedenáctibodový návrh cesty k africké jednotě, který mj. obsahoval myšlenku jednotné vlády afrických států, zahrnující hospodářskou i politickou integraci.

Jeho úvahy nicméně předběhly svou dobu a OAJ nebyla schopná, za necelých čtyřicet let své existence, dosáhnout širších cílů kromě dekolonizace. Nové naděje byly vloženy do nástupnické organizace OAJ, Africké unie (AU), která vznikla v roce 2002. Hlavním iniciátorem posílení africké spolupráce a vytvoření této nové organizace byl libyjský vůdce Muammar Kaddáfí, který sám sebe označuje za „bojovníka za Afriku“. Kaddáfí má životní ambici vytvořit organizaci, která znovu zapojí kontinent do globálního světa prostřednictvím sjednocení Afriky pod jednou vládou. Pro založení AU získal podporu klíčových afrických zemí, Jižní Afriky a Nigérie a dostatečnou podporu mezi ostatními africkými státy. AU má již nyní některé společné instituce, má mít společný soud i jednotnou měnu s centrální bankou.

Debaty o jednotné vládě v Akkře

V lednu roku 2007 na summitu AU v etiopské Addis Abebě bylo rozhodnuto, že další setkání afrických vůdců se soustředí na debatu o jednotné vládě, která by měla vytvořit rámec pro plnou politickou a ekonomickou integraci. Toto mnohými očekávané setkání proběhlo v červenci tohoto roku v Akkře, hlavním městě Ghany. Na summitu se vymezily tři hlavní proudy spojené s třemi představami o africké budoucnosti. Existenci různých možností dalšího vývoje jasně potvrdil ve svém úvodním projevu předseda summitu a ghanský prezident Johny Kufu-

Kwame Nkrumah, otec myšlenky panafrikanismu

or, který prohlásil, že sjednocení Afriky je mimo pochyby, ale je otázkou, jak toho dosáhnout. První skupina států, reprezentovaná Muammarem Kaddáfím a senegalským prezidentem Abdoulayem Wadem, prosazuje myšlenku co nejrychlejší a nejhlubší politické a ekonomické integrace, která by co nejdříve vedla k vytvoření „Spojených států afrických“. Druhou variantou je také integrace, ale pomalejší a postupná, prostřednictvím současných regionálních integračních bloků. Zastáncem této varianty je především Jižní Afrika a její prezident Thabo Mbeki. Poslední skupina je zastoupena státy, které se domnívají, že skutečné politické integrace Afriky není možné efektivně dosáhnout vzhledem k její heterogenitě. Bylo by lepší se soustředit primárně na integraci hospodářskou, k jejímuž dosažení má Afrika také stále velmi daleko. Mezi hlavní zastánce této myšlenky patří ugandský prezident Yoweri Museveni. Klíčové otázky summitu tedy připomínaly jednání o budoucnosti Evropské unie – jak rychle a jak hluboko se integrovat? V tomto momentu se ovšem africká jednání zastavila a vedoucí představitelé afrických států ne-

byli schopni dosáhnout žádného kompromisu.

Summit tak nepřinesl žádný skutečný závěr a jako odpověď na budoucnost africké integrace byl pouze vytvořen výbor, který má zkoumat další možnosti spolupráce a vztahu mezi Africkou unií a členskými státy. Svě závěry pak předloží desátému summitu AU, který je plánovaný na rok 2008 do Etiopie.

Problém číslo jedna: ozbrojené konflikty

Klíčovou záležitostí pro Afriku zůstává především to, jestli je schopná směřovat k politické a ekonomické integraci a současně se vypořádat s problémy mnoha členských států, jako jsou vnitřní i vnější ozbrojené konflikty, obrovská chudoba, rozsáhlá korupce a politická nestabilita či pandemie AIDS.

Není zřejmé, co by se dělo v případě definitivního názorového rozštěpení členských států mezi dvě, případně tři výše zmíněné pozice. Nejhorší varianta počítá s rozpadem AU, umírněnější varianty nabízejí úvahy o období tzv. dvourychlostní Evropy, kdy budou některé členské státy spolupracovat rychleji než ostatní.

Kromě toho se ale nabízí otázka, jestli je vůbec možné dosáhnout integrace padesáti tří států či zda by se Afrika nejdříve neměla věnovat svým aktuálnějším problémům, tedy například krizi v Dárfúru, situaci v Somálsku či Zimbabwe. Ve chvíli, kdy se Afrika nedokáže vypořádat se svými vlastními problémy, ztrácí u zbytku světa důvěru v její schopnosti vytvořit jednotnou a funkční unii.

MACIEJ RUCZAJ
polský novinář

POLSKO MÍŘÍ K PŘEDČASNÝM VOLBÁM

VLÁDNÍ KRIZE V POLSKU JE U KONCE. SEJM 7. ZÁŘÍ ROZHODL – HLASY VLÁDNÍHO PRÁVA A SPRÁVEDLNOSTI (PiS) A VĚTŠINY OPOZICE – O PŘEDČASNÝCH VOLBÁCH. TY BY SE MĚLY KONAT KONCEM ŘÍJNA. NOVÉ VOLBY VŠAK NEGARANTUJÍ, ŽE SE POLSKO DOČKÁ STABILNÍ VLÁDY.

V průzkumech, stejně jako před dvěma lety, vede liberálně-konzervativní Občanská platforma těsně před PiS. Tehdy, na podzim 2005, se předpokládalo, že tyto dvě strany sestaví i vládní koalici. Jak je známo, idylická vize silné středopravé koalice se kvůli vzájemným sporům neuskutečnila, namísto toho nastoupila kontroverzní aliance PiS s populisty a nacionalisty, která přinesla Polsku rok politického chaosu. I když jsou hysterické výpady médií proti Kaczyńským většinou přehnané, nelze popřít, že vláda nedokázala realizovat základní body svého programu.

PiS se chopil moci se záměrem vytvoření širokého „lidově-konzervativního bloku“, který by po vzoru německé CDU-CSU dokázal pojmut všechny proudy polské pravice (je třeba zdůraznit, že v polském kontextu je „pravicosť“ definována odlišně než jinde v Evropě, a jejími hlavními složkami je antikomunismus, vazba na katolicismus a tradice Solidarity). Po dvou letech vládnutí se však jedná spíše o stranu jednoho muže, premiéra Jaroslawa Kaczyńského, který se obklopuje téměř výlučně „věrnými“ z jeho původního uskupení – Dohoda středu. Tento směr se vyznačuje etatistickými sklony v ekonomice a důrazem na silný státní aparát. Naopak došlo k marginalizaci liberálního křídla strany (bývalý premiér Marcinkiewicz) a také křídla katolicko-konzervativního (bývalý předseda Sejmu Marek Jurek).

Změna elektorátu PiS

Změnila se i struktura voličské podpory PiS, která přišla o část městského, vzdělanějšího elektorátu a naopak přebrala voliče svým koaličním part-

nerům, Sebeobraně a Lize polských rodin. Celkově by se dalo říci, že se PiS během posledních měsíců stále více mění na uskupení „lidové“, se sklony k populismu, což dosvědčuje i utužení spojení s rozhlasovou stanicí Radio Maryja (která reprezentuje právě „lidový“ a nacionalistický proud polského katolicismu) a důraz na „proti-elitářskou“ rétoriku.

Pokud PO potvrdí roli favorita, má na výběr koalici s PiS – dva roky boje „na život a na smrt“ takovou možnost spíše vylučují – nebo s levicí.

Tento vývoj naznačil Kaczyński, který v prvním projevu po rozpuštění Sejmu deklaroval, že „se PiS nebála vztáhnout ruku i na ty nejmocnější, pokud porušují zákon“ a naopak opozice je „spojenectvím na ochranu lidí s privilegií“. Hlavním „tahounem“ volební kampaně PiS pak bude ministr spravedlnosti Zbigniew Ziobro, který je symbolem boje proti korupčním vztahům na pomezí politiky a byznysu. Ale také kontroverzních policejních akcí jako zátaž u bývalé ministryně Barbary Blidy, jenž skončil sebevraždou političky.

Občanská platforma do voleb před dvěma roky šla jako strana s liberálním profilem, s programem rovné daně či zjednodušení podnikání. Tehdy ale její vize „Polska liberálního“ prohrála s Kaczyńských „solidárním Polskem“. Podle sociologů PO – vnímána jako strana byznysu a velkoměstského elektorátu – nemá v současné polské společnosti šanci na vítězství. Proto také, jak se zdá, v nové volební kampani PO rezignuje na hesla radikálnější ekonomické reformy. Naopak hodlá postavit kampaň na „zúčtování“ s vlád-

ou Kaczyńských, kterou obviňuje z neschopnosti, používání tajných služeb proti politickým rivalům a poškozování obrazu země v zahraničí. Podle odborníků tak Polsko čeká brutální předvolební boj mezi dvěma uskupeními.

Kauza Lepper–Kaczmarek

Přesto, že je většina Poláků znechucená politickými tahanicemi, Kaczyńští nestojí na prohraných pozicích. PiS nahrává rekordní hospodářský růst a také skutečnost, že – narozdíl od postkomunistů – vláda neodchází v atmosféře korupčních skandálů. Současná krize je důsledkem akce protikorupční policie proti místopředsedovi vlády Andrzejovi Lepperovi ze Sebeobraně a později také zatčení ministra vnitra Kaczmarka, obviněného z maření policejního vyšetřování v této kauze. Opozice vládu obviňuje ze zneužívání moci, avšak podle Kaczyńského se jedná jen o konsekventní boj proti nekalým praktikám ve veřejném životě a četní voliči tomuto tvrzení věří.

Levice zatím dominanci pravických stran neohrožuje. Sebeobrana se účastí na vládě kompromitovala před vlastním elektorátem a postkomunisté (nyní v alianci s liberály) stále hledají novou tvář po volební pohromě v roce 2005. I návrat exprezidenta Kwaśniewského zatím nezměnil zásadním způsobem preference levice, které se pohybují kolem 11%. Má však za sebou podporu veliké části médií, v čele s deníkem Gazeta Wyborcza, a tak může ještě konečně pořádku ovlivnit.

Šance na vznik stabilní vlády jsou při současné polarizaci politické scény opět mizivé. Pokud PO potvrdí roli favorita, má na výběr koalici s PiS – dva roky boje „na život a na smrt“ takovou možnost spíše vylučují – nebo s levicí. Taková vláda by určitě potěšila západní média či Brusel, pro Polsko by však znamenala spíše návrat k realitě postkomunismu. Pravice tedy ve volbách zřejmě vyhraje, ale naděje pro pravcovou politiku je minimální. ■

LUKÁŠ KRIVOŠÍK

šéfredaktor

www.prave-spektrum.sk

DEMOKRATICKÝ KAPITALIZMUS MICHAELA NOVAKA

MICHAEL NOVAK (1933) JE BEZPOCHYBY JEDNÝM Z NAJVPLYVNEJŠÍCH ŽIJÚCICH SLOVÁKOV NA SVETE. PRIATELIL SA S BÝVALÝM PÁPEŽOM, RADIL AMERICKÝM PREZIDENTOM, MARGARET THATCHEROVÁ HO CITOVALA V KNIHE *UMENIE VLÁDNUŤ* A JEHO KNIHY POMÁHALI MENIŤ TVÁR SVETA SMEROM K SLOBODE, ZODPOVEDNOSTI A PROSPERITE.

Je ťažké opísať na takom malom priestore bohatstvo jeho myslenia a celú akademickú i profesionálnu dráhu, vrátane skoro troch desiatok kníh.

Skutočnosť, že Novak stál na začiatku svojej kariéry vľavo, podporuje Bushovu vojnu v Iraku a pracuje pre American Enterprise Institute, ho často zaraďuje k neokonzervatívcom. Ale ak sa na jeho filozofiu pozrieme bližšie, najmä na jeho výklad vzťahov medzi katolicizmom, trhovou ekonomikou a demokratickými inštitúciami, tak sa skôr ponúka označenie „old whig“. Novak je súčasťou katolíckej liberálnej tradície, do ktorej možno zaradiť napríklad lorda Actona, Antonia Rosimini-Serbatího, Alexisa de Tocquevilla, Friedricha Augusta von Hayeka a áno, aj Sv. Tomáša Akvinského.

Svoboda jako morálna voľba

Ústrednou myšlienkou týchto učencov bolo chápanie slobody ako morálnej voľby. Nie ako bezbrehej voľnosti k nezodpovednému správaniu. Na rozdiel od tradičného európskeho poňmání, v ktorom existuje silné napätie medzi poriadkom a slobodou, v myslení Michaela Novaka a ostatných katolíckych whigov dochádza k zmiereniu a premosteniu týchto prvkov. Správne chápaný poriadok, či už morálny alebo spoločenský, je predpokladom udržania slobody. Nie jej nepriateľom.

Z toho vyplýva aj záujem Michaela Novaka o spoločenské inštitúcie, tradície, zvyky a tvorivé schopnosti podnikateľa. Boh stvoril človeka na svoj obraz. To neznamená, že človek je rovný Stvoriteľovi, rovnako ako ľudský obraz v zrkadle nemá vlastnosti živého človeka. Nie sme stvoriteľmi, sme však „tvorcami“, poverenými pretvárať svet okolo nás pre naše dobro. A práve v tejto tvorivej úlohe spočíva rola podnikateľa. Takéto odvodenie morálnej hodnoty podnikavosti od kreativity danej Stvoriteľom, je blízke aj sociálnym encyklikám Jána Pavla II. Štáty, ktoré znemožňujú slobodné

podnikanie, teda nielen torpédujú vlastnú šancu na prosperitu, ale zároveň narúšajú obraz Stvoriteľa, ktorý je ukrytý v každom človeku.

Skutočným zdrojom blahobytu národov podľa Novaka nie sú prírodné zdroje, či koloniálne územia v zámorí, ale ľudský kapitál – bohatstvo, ktoré obyvatelia tej ktorej krajiny nosia vo svojej mysli. Katolícky filozof však hovorí aj o tradíciách a kultúrnych zvykoch, ktoré môžu u rôznych etník viesť k ekonomickému úspechu alebo veľmi priemerným výsledkom. Neformálne pravidlá by sa teda nemali podceňovať.

Svoboda podnikanie

Čo sa týka formálnych pravidiel, Michael Novak sa často opiera o pojem „demokratický kapitalizmus“. Tento termín však znamená viac ako len spojenie trhovej ekonomiky s liberálnou demokraciou. Chápe ho ako systém, kde existuje vertikálna sociálna mobilita. Inými slovami, chudobní majú mať možnosť stúpať po spoločenskom rebríčku. Novak v tomto zmysle hovorí o vlastných starých rodičoch, ktorí do Pennsylvánie prišli pred sto rokmi z východného Slovenska. Začínali v chudobných pomeroch a živili sa ako robotníci, baníci alebo drobní remeselníci. V priebehu dvoch troch generácií im však americký hospodársky systém umožnil vyšvihnúť sa do strednej, prípadne vyššej triedy.

Demokratický kapitalizmus je tak o dostupnosti úverov a absencii byrokratických prekážok, aby si firmu mohol bez väčších problémov zaregistrovať ktokoľvek, kto má nápad a podnikateľské schopnosti. Je tiež o fungujú-

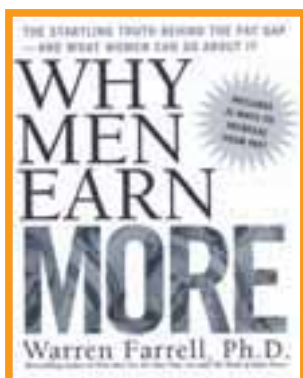
Michael Novak (*1933)

- predstaviteľ amerického neokonzervatizmu
- výkumný pracovník American Enterprise Institute
- diela: *Duch demokratického kapitalizmu, Filosofie svobody*

com kapitálovom trhu. Je napríklad neuveriteľné, ako akciová spoločnosť demokratizovala vlastníctvo veľkých firiem. Alebo ako informatizácia a globalizácia zrelativizovali vzťahy medzi veľkými a malými účastníkmi trhu. Mnohé nástroje, ktoré boli pred pár rokmi k dispozícii len veľkým etablovaným firmám, môžu dnes využiť aj malé spoločnosti. Malý inovatívny podnik môže premôcť zabehnutého dinosaura. Tých príkladov by sa našlo viac. Jednoducho povedané, demokratický kapitalizmus by nemal brániť tomu, aby sa z proletárov stávali vlastníci.

JAROSLAV ZVĚŘINA
poslanec EP

PŘEČETLI JSME

> **Why Men Earn More. The Startling Truth Behind the Pay Gap – and What Women Can Do About It / Warren Farrell**

Autor se ve své knížce pokouší o hlubší pohled na příčiny rozdílů v odměňování příslušníků obou pohlaví za nejrůznější druhy práce. Výsledkem je zjištění, že zdaleka ne vždy a ve všem jsme v této oblasti svědky útisku žen.

Do úvahy je třeba brát odlišnou životní filozofii obou pohlaví a jejich odlišné postoje ve vztahu k pracovnímu nasazení. Autor zjistil, že podniky, vlastněné ženami, vykazují proti „mužským“ podnikům nižší čisté zisky. Obě pohlaví se liší ve volbě povov-

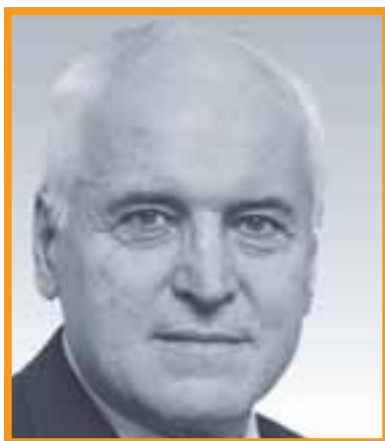
lání. V nejméně oblíbených zaměstnáních je zřejmá převaha mužů nad ženami. Pokud žena hledá práci, pak dá přednost práci klidné a bezpečné. Taková zaměstnání samozřejmě nepatří mezi ty nejlépe placené. Čím nebezpečnější je práce, tím větší je zde podíl mužů. Ženy obecně nemilují práci s nepravidelnou pracovní dobou, zejména pak práci v noci.

V některých oblastech jsou ženy za stejnou práci placeny nesrovnatelně lépe než muži. Platí to třeba v modelingu, nebo ve funkcích prodejců. Mezinárodní výzkum ukázal, že mužského coby šéfa preferuje shodně 47 procent mužů i žen. Ženu jako šéfa preferuje 21 % žen a 17 % mužů.

Knížka je v záplavě různých sou-

dobých „genderových“ prací a feministických textů velmi příjemnou změnou. Často uváděný a zdánlivě nezpochybnitelný argument nižších příjmů žen nelze bez dalšího vydávat za projev mužského útaku ve vztahu k ženám. Slabší (a početnější) polovina lidstva má své specificky ženské přednosti, které ji chrání před rolí utlačované oběti mužské dominance.

Možná dobře míněné afirmativní akce ve vztahu k ženám mohou přinést společnosti více škody než užitku. Vztahy mezi muži a ženami i bez feministických aktivistek procházejí velkými změnami. ■

12 OTÁZEK NA NEPOLITICKÉ TÉMA

> **Jan Hálek / senátor**

Máte rodinu?

Ano.

Na jaký pořad se rád podíváte v TV?

Sport, historické dokumenty.

Jakou posloucháte muziku?

Klasickou.

Kterou barvu máte rád?

Jakékoli neodrždící barvy.

Kdo je Vaším vzorem v osobním životě?

Benjamin Disraeli.

Jaké máte koníčky?

Sport, hudbu, historii.

Kde byste chtěl strávit dovolenou?

Ve Vysokých Tatrách.

Co Vás nejvíce upoutá na ženě?

Intelligence.

Co Vám v poslední době udělalo největší radost?

Vítězství ODS ve volbách. ■

Jaké jste znamení a kolik je Vám let?

Ve znamení Býka, 63 let.

Jak dlouho působíte na politické scéně?

Od r.1968 KAN, potom od r. 1990 doposud.

Jaké přání byste si rád splnil?

Zdraví.

ZÁBAVA / VĚDOMOSTNÍ TEST

Česká historie

1/ Které město bylo centrem Velkomoravské říše?

- a) Uherské Hradiště
- b) Staré Město
- c) Zlín

2/ Kdo je považován za prvního historicky známého Přemyslovce?

- a) Bořivoj
- b) Václav
- c) Boleslav I.

3/ Který král zrušil právo nejstaršího člena rodu na vládu?

- a) Přemysl Otakar I.
- b) Břetislav I.
- c) Přemysl Otakar II.

4/ Ve kterém moravském městě zemřel poslední Přemyslovec Václav III.?

- a) Hodonín
- b) Jihlava
- c) Olomouc

5/ Ve kterém roce bylo v Praze zřízeno arcibiskupství?

- a) 1334
- b) 1344
- c) 1354

6/ Na kterém místě v Praze se nacházel první klášter?

- a) Pražský hrad
- b) Břevnov
- c) Nové město pražské

7/ Kdo byl prvním českým biskupem?

- a) Dětmar
- b) Vojtěch
- c) Thiddag

8/ Co nebylo způsobeno zrušením jezuitského řádu v roce 1773?

- a) zavedení povinné školní docházky
- b) vznik více jak 200 obcí
- c) přijetí pragmatické sankce

9/ Za kterého krále byla zrušena povinnost židů nosit na oblečení žluté znamení?

- a) Karel VI.
- b) Josef II.
- c) Leopold II.

10/ Kdo byl posledním rakouským císařem?

- a) Ferdinand V.
- b) Karel I.
- c) František Josef I.

11/ Který Habsburk se jako první nenechal korunovat českým králem?

- a) Leopold I.
- b) Josef I.
- c) Karel VI. Habsburský

12/ Které město nebylo centrem husitského hnutí?

- a) Praha
- b) Tábor
- c) Domažlice

13/ Jaká dohoda ukončila husitskou revoluci?

- a) libeňská smlouva
- b) čtyři pražské artikuly
- c) kutnohorský smír

14/ Kdo založil jednotu bratrskou?

- a) Petr Chelčický
- b) Bratr Řehoř
- c) Martin Lupáč

15/ Kolik českých pánů bylo popraveno po bitvě na Bílé Hoře?

- a) 27
- b) 37
- c) 47

16/ Kde byl vytištěn nejznámější český překlad Bible?

- a) Kralice
- b) Náměšť nad Oslavou

c) Ivančice u Brna

17/ Kdo vyvrátil Velkomoravskou říši?

- a) Turci
- b) Římané
- c) Maďaři

18/ Jak dlouho trvala bitva na Bílé hoře?

- a) 100 minut
- b) 100 hodin
- c) 10 měsíců

19/ Který československý politik se nezapojil do sporu o pravost rukopisů královédvorského a zelenohorského?

- a) T. G. Masaryk
- b) Antonín Švehla
- c) Karel Kramář

20/ Kolikátý v pořadí byl církevní koncil v kostnici, který rozhodl o upálení Jana Husa?

- a) 14.
- b) 15.
- c) 16.

Správné odpovědi:

1/b, 2/a, 3/a, 4/c, 5/b, 6/a, 7/a, 8/c, 9/b, 10/b, 11/b, 12/c, 13/c, 14/b, 15/a, 16/a, 17/c, 18/a, 19/b, 20/a

Hodnocení:

0–7/ Historie skrývá spoustu dat, ale některá základní byste si měli osvěžit.

8–14/ České dějiny Vám nedělají základní potíže.

15–20/ Máte vynikající znalosti z české historie.

ZÁBAVA / HÁDANKA A KVÍZ

Hádanka

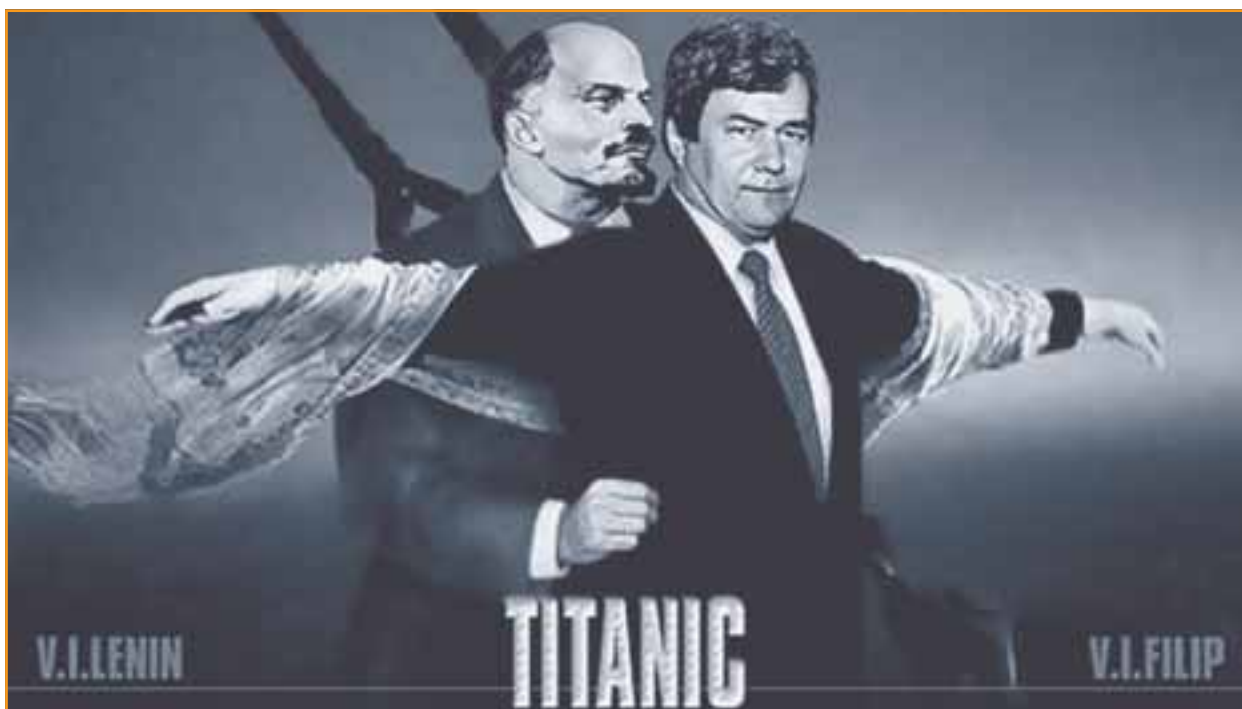
Který z Kaczyńských je Jaroslav a který Lech?

Kvíz

Přiřaďte volební systém k zemi, v níž je používán.

Alternativní hlasování	Austrálie
Dvoukolový většinový volební systém	Estonsko
Listinný poměrný volební systém	Itálie
Listinný poměrný volební systém s kompenzačními křesly	Japonsko
Personalizovaný poměrný volební systém	Kanada
Poměrný volební systém s mandátovým bonusem	Maďarsko
Relativní většinový systém	Malta
Smíšený volební systém korekce	Německo
Smíšený volební systém navrstvení	Mexiko
Supersmíšený volební systém	Francie
Systém jednoho přenosného hlasu	Švédsko

Další obrázky najdete na stránce www.ateo.cz nebo na portálu CEVRO www.volebnifakta.cz.

Řešení: Hádanka: vlevo – Jaroslav; vpravo – Lech. **Kvíz:** Alternativní hlasování – Austrálie; Dvoukolový většinový volební systém – Francie; Listinný poměrný volební systém – Estonsko; Listinný poměrný volební systém s kompenzačními křesly – Švédsko; Personalizovaný poměrný volební systém – Německo; Poměrný volební systém s mandátovým bonusem – Itálie; Relativní většinový systém – Kanada; Smíšený volební systém korekce – Mexiko; Smíšený volební systém navrstvení – Japonsko; Supersmíšený volební systém – Maďarsko; Systém jednoho přenosného hlasu – Malta. **Křížovka:** „Posloucheť pravdu znamená být svobodný.“

ZÁBAVA / KŘÍŽOVKA

V tajence je výrok Michaela Novaka, o němž se dočtete v Galerii osobností. Správné řešení najdete na protější straně dole.

POMŮCKY: BAN, DT, KAON, NAVE	60 KUSŮ	AMISŮV PŘÍTEL	ZAČÁTEK TAJENKY	IRSKÁ REP. ARMÁDA (ZKR)	CHEM. ZN. TITANU	ZKYPŘÍT MOTYKOU	STAROVĚKÝ OBYVATEL ITALIE		ZKRATKA KLUBU PŘÁTEL POEZIE	FRANC. „ZLATO“	POJÍŽDĚT PO DRÁZE	KONEC TAJENKY	MRAVO- VĚDEC	DÁMSKÝ KLOBOUČEK
JEDEN ZE SEDMI ŘÍMSKÝCH PAHORKŮ								ŠNĚRO- VAČKA						
BALKÁNSKÝ SMRK								V HUDBĚ „HBITÉ“ NÁZEV ZN. SÍRY						
SÍDLO ITALIE (ŠÍKMÁ VĚŽ)					SVAZEK KLESTÍ BYLINA S DROBNÝMI KVÍTKY				NEOD- BORNÍK PRORÁŽET					
ANGLICKY „VŠECHNO“				PISEMNOST CHOBOT- NATEC				CIKÁNKA ASIJSKÝ STÁT						
	STUPÍNEK	TUREK ŠERMÍŘSKÁ ZBRANĚ						PLACHETNÍ PLAVIDLO FRANC. REVOLU- CIONÁŘ					SLOVENSKY „JINAM“	ŽENSKÉ JMÉNO
SVALIT							MEZIPATRO ČESKÝ SOCHAŘ							
KOKOŠEK						VELITELÉ LODÍ KOUT								
PŘÍSTAV ALŽÍRSKA					ZLATNICKÁ VÁH. MÍRA VOJENSKÝ PŘÍKAZ						RUMUNSKÁ MNCE LATINSKY „VZÁCNÁ“			
PRAŠEK PROTI HMYZU				STROPNICE CHYTAT						DŮSLEDEK NASTUŽENÍ KRUHY				
	ZKRATKA TAJINÉ RASISTICKÉ ORG. USA	PLOUT DRUH PAPOUŠKA							MISTR MEČE RUDODŘEV				POSTUP	MEZON K
OBYTNÝ PŘÍVĚS								MALÁ LIŠKA BOBOVITÁ ROSTLINA (VIKEV)						
TROŠKU						BRODIVÝ PTÁK TOPŮRKO								
DLOUHÁ MĚDĚNÁ PASTÝŘSKÁ PIŠTALA					VÝKLENEK VE ZDI KOSTELA PRASKAT						SÁZKOVÁ OTÁZKA AFRIČAN			
	STARO- ŘÍMSKÝ ÚŘEDNÍK	INIC. SPIS. TIKALOVÉ UTRPENÍ			ZÁPASNICKÝ CHVAT PÍSMENO ŘEC. ABEČ.					ČERNÉ DŘEVO JMÉNO SPIS. MCBANA				
AUSTRAL- SKÝ PŠTROS				POLIBEK PŘEDLOŽKA					RUSKY „TO“ ZÁMOŘSKÁ VELMOC				STARO- ČESKÝ KMĚNOVÝ VŮDCE	ZÁJMENO OSOBNÍ
NĚMECKY „TY“			KOPÍ SPZ PRAHY					SOUČÁST UZDY STAROČES. ZÁJMENO						
AVIVÁŽNÍ PŘÍPR.					DRUH AFRICKÉ ANTILOPY					TAMTEN				
POLE LEŽÍCÍ LADEM					ASIJSKÝ TANOVITÝ SAVEC					HRDOST				

PETR SOKOL

šéfredaktor CEVROREVUE,
politolog

MĚSÍC ČESKÉ PRAVICE

září

► PS i Senát schválily návrh reformy veřejných financí

Poslanecká sněmovna schválila 21. srpna 101 hlasy z 200 přítomných poslanců vládní návrh reformy veřejných financí. Balík daňových, sociálních a zdravotních změn je záchrannou brzdou k zastavení zadlužování země. Projednávání reformy v PS provázela řada dramatických zvrátů. Vládní koalice sice vyjednala podporu dvou nezařazených poslanců – M. Pohanky a M. Melčáka, ale dlouho usilovala o to, aby návrh podpořili všichni koaliční poslanci. Lidovecký poslanec L. Hovorka návrh nakonec ve třetím čtení ne-

podpořil. Poslanci ODS z platformy kolem bývalého ministra financí Vlastimila Tlustého se nechali přesvědčit až po jednání výkonné rady 20. srpna, kde padl příslib, že koalice bude řešit v 1. polovině roku 2008 (na základě aktuálního rozpočtového a mzdového vývoje) problém, který vznikl v oblasti slevy na dani u některých příjmových skupin.

Senát následně podpořil reformu obsaženou v zákoně o stabilizaci veřejných rozpočtů 19. září. Hlasovalo pro něj 49 z 80 přítomných senátorů.

► Konference Hnutí pro evropskou reformu v Praze

V pátek 14. 9. 2007 se v Praze uskutečnila mezinárodní konference „Zvýšení evropské konkurenceschopnosti ve 21. století: role EU“, kterou pořádala ODS společně s britskou Konzervativní stranou pod hlavičkou Hnutí pro evropskou reformu (MER) a pod společnou záštitou Alexandra Vondry, místopředsedy vlády ČR pro evropské záležitosti a Williama Hagua, stínového ministra zahraničí Britské konzervativní strany.

Konference se ve třech tematických blocích zabývala zejména problematikou negativních dopadů unijní regulace a evropského protekcionismu na konkurenceschopnost EU a jejích členských států, či aktuálními iniciativami Evropské komise, které v sobě ukrývají nebezpečí daňové harmonizace na úrovni EU.

V diskusi mimo jiné vystoupil ministr průmyslu a obchodu Martin Říman, prezident Svazu průmyslu a dopravy Jaroslav Míl, analytik Goldman

and Sachs Vladimír Dlouhý, nebo mluvčí liberální nizozemské Lidové strany pro svobodu a demokracii (VVD) a zároveň poslanec Han ten Broeke.

William Hague konstatoval, že britská konzervativní strana sdílí s Občanskou demokratickou stranou víru v tutěž Evropu. „Po volbách v roce 2009 chceme mít vlastní stranu. Ze spojení EPP-ED chceme odpojit právě tu druhou část,“ uvedl W. Hague. „Chceme obhajovat Evropu, v níž věříme. Flexibilní, globální a méně federalistickou. A ODS má na takové věci jasné názory. Chceme zkrátka vytvořit základnu pro lidi, kteří takové myšlenky sdílejí,“ dodal W. Hague. Zároveň zdůraznil, že o nové reformní smlouvě Evropské unie by se mělo v Británii konat referendum.

Účastníci diskuse se shodli, že mezi hlavní brzdy ekonomického rozvoje Evropy patří přílišná daňová zátěž, přeregulovanost evropské ekonomiky a přemrštěné ochrannářství.

► ODS si vybrala nového hlavního manažera

Předseda Občanské demokratické strany Mirek Topolánek jmenoval na návrh Výkonné rady ODS novým hlavním manažerem ODS Bc. Jana Kočího.

Bc. Jan Kočí doposud působil jako regionální manažer ODS v Jihomoravském kraji. Vystudoval obor marketingové komunikace na Univerzitě Tomáše Bati ve Zlíně. Dříve působil v soukromém sektoru. V letech 2002–2006 byl zastupitelem města Brna a v letech 2004–2006 také členem marketingové rady města. Zároveň vykonával funkci asistenta senátora Karla

Jarůška a od roku 2004 je rovněž asistentem europoslance Petra Duchoně. V roce 2005 se stal regionálním manažerem ODS.

Novému hlavnímu manažerovi ODS je 31 let, je ženatý a má dvě děti. Své funkce se ujal dne 1. 8. 2007.

Ve funkci hlavního manažera Občanské demokratické strany v minulých dvou a půl letech působil Ing. Jaroslav Jurečka, který odchází na vlastní žádost.

► Výkonná rada vytvořila vyjednávací tým pro volbu prezidenta

Výkonná rada ODS ustavila 22. září vyjednávací tým pro volbu Václava Klause prezidentem ve složení M. Topolánek, P. Bém a předsedové poslaneckého a senátního klubu P. Tluchoř a T. Julínek. Výkonná rada zároveň konstatovala, že navržený státní rozpočet předložený vládou je rozpočtem realisticky odpovídajícím prvnímu kroku Reformy financí a doporučuje poslaneckému

klubu ODS jej schválit. VR vyzvala také premiéra, aby v roce 2008 inicioval přípravu koaličního průchodného návrhu změny zákona o rozpočtovém určení daní, obsahujícího odstranění skokových změn v závislosti na počtu obyvatel obcí a zohledňující místa vzniku daní. Pro přípravu návrhu doporučuje spolupráci se Svazem měst a obcí a Asociací krajů ČR.

► Poslanecký klub ODS zvolil nové předsednictvo

Poslanci ODS 25. září na zasedání klubu zvolili nové předsednictvo. Volba byla plánovaná dle stanov, neboť mandát vedení klubu je roční. Stávající předseda klubu ODS Petr Tluchoř obhájil při volbě svoji pozici. Od poslanců obdržel 62 hlasů. Jeho jediný soupeř a Tluchořův předchůdce v předsednic-

kém křesle Vlastimil Tlustý získal 11 hlasů. Pozici 1. místopředsedy obhájil Jan Bürgermeister, místopředsedy se stali Václav Mencl, Pavel Hrnčíř, Miloš Patera a Zdeňka Horníková. V předsednictvu ještě zasednou Zdeněk Prosek, Petr Krill a Jan Bauer.

Společnost TK PLUS je česká marketingová agentura se sídlem v Prostějově, která se již řadu let zabývá sportovním marketingem.

Renomovaná společnost, která je schopná nabídnout obchodním partnerům široký komplex služeb v oblasti reklamy a prezentace společnosti nebo značky na nejvýznamnějších sportovních nebo kulturních akcích v ČR, které sama organizuje nebo se na jejich organizaci podílí.

www.tkplus.cz

CEVRO – LIBERÁLNĚ-KONZERVATIVNÍ AKADEMIE VÁM NABÍZÍ

➤ Možnost objednat předplatné časopisu **CEVROREVUE** za zvýhodněných podmínek – časopis bude chodit na Vámi určenou adresu, přímo do Vaší schránky.

➤ Dále Vám nabízíme možnost objednat „**Balíček CEVRO**“, jehož součástí jsou všechna čísla časopisu a publikace vydané v roce 2007 a jako bonus na závěr roku **malé překvapení**.

➤ Také máte možnost objednat starší publikace, a to vše pomocí tohoto kupónu.

Stačí si vybrat a zaškrtnout Vámi zvolenou objednávku, doplnit veškeré kontaktní údaje a zaslat kupón na naši adresu nebo fax:

**CEVRO, Jungmannova 28/17
110 00 Praha 1-Nové Město**

fax: 224 237 769

- objednávám roční předplatné časopisu CEVROREVUE v hodnotě 250,- Kč**
- objednávám „Balíček CEVRO“ v hodnotě 500,- Kč**
- objednávám publikaci CEVRO** (uvedte název publikace) **▼**

jméno a příjmení / firma >

adresa >

IČO >

telefon >

email >

Předplatitelé časopisu **CEVROREVUE** mají přednostní právo účasti na konferencích a seminářích pořádaných pod záštitou CEVRO – Liberálně konzervativní akademie.

CEVROINSTITUT

[school of political studies]

VYSOKÁ ŠKOLA

ÚSTAVNÍ A SPRÁVNÍ PRÁVO

VEŘEJNÉ FINANCE

VOLEBNÍ A STRANICKÉ SYSTÉMY

POLITICKÝ MARKETING

NAUČ SE BÝT POLITIKEM!

CHCETE KROMĚ TITULU ZÍSKAT I ROZHLED, SEBEVĚDOMÍ A NOVÉ KONTAKTY? VYSOKÁ ŠKOLA CEVRO INSTITUT VÁM NABÍZÍ BAKALÁŘSKÉ STUDIUM V ATRAKTIVNÍCH OBORECH „POLITOLOGIE A MEZINÁRODNÍ VZTAHY“ A „VEŘEJNÁ SPRÁVA“. ZÁRUKOU KVALITY VÝUKY JE RENOMOVANÝ PEDAGOGICKÝ SBOR V ČELE S PROF. DR. MIROSLAVEM NOVÁKEM A PROF. JUDR. DUŠANEM HENDRYCHEM. NYNÍ I KOMBINOVANÉ STUDIUM PŘI ZAMĚSTNÁNÍ.

e-mail: info@vsci.cz, tel.: +420 221 506 706 (707)

WWW.CEVROINSTITUT.CZ